

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Nr. 83 (10626) * 2023 m. spalio 28 d., šeštadienis

Kaina - 0,97 Eur

Dienos ilgumas 9 val. 39 min.

Vardadienai: šiandien – Almana, Almanas, Almilas, Almis, Daukanta, Daukantas, Daukintas, Gaudrė, Gaudrimas, Gaudrius, Gaudrys, Sima, Simanas, Simona, Simonas, Tadas, Tadė, rytas – Gelbutas, Gelbutė, Gelgauda, Gelgaudas, Narcius, Narcizas, Violeta, Violė, Žeimanta, Žeimantas, Žeiminta, Žeimintas, Žemvaldas, pirmadienį – Skira, Skirgaila, Skirgailas, Skirgaudas, Skiriotė, Skirvydas, antradienį – Jundilas, Jundutė, Jundutis, Tanbutas, Tanė, Tangėlas, Tany, Tanmantas, Tanvilė, trečiadienį – Emerikas, Žygailas, Žygailė, Žygarda, Žygardas, Žygė, ketvirtadienį – Beinora, Beinoras, Beivyda, Beivydas, Gedilas, Pervainas, Perviltas, Perviltė, penktadienį – Hubertas, Vidimantas, Vidmantas, Vydmantas, Vidmantė, Vidmina, Vidminas, Vydmantė.

Spalio 28 – Simajudas, vėlių paminklai. Spalio 31 – Helovinas. Reformacijos diena. Lapkričio 1 – Visų šventųjų diena. Pasaulinė veganų diena. Lapkričio 2 – Vėlinės. Mirusiųjų atminimo diena. Lapkričio 3 – Šv. Hubertas. Medžiotojų diena.

Spalio 29 d. atšaukiamas vasaros laikas. Laikrodžio rodyklę pasuksime vieną valandą atgal.

Kitas „Gyvenimo“ numeris išeis lapkričio 4 d., šeštadienį.

Ir reikalingi, ir savi...

Spalio 23 dieną Prienų kultūros ir laisvalaikio centro kavinė vėl atvėrė duris lankytojams. Po dvejų metų pertraukos, pasikeitus šeimininkams, į ją vėl sugrįžo dirbt UAB „Redokas“ direktorė Auksė JANKAUSKIENĖ, šiose erdvėse šeimininkavusi aštuonerius metus iki pat užklupusios pandemijos. Būtent nuolatiniai klientų paraginimai dalyvauti kavinės patalpų nuomos konkurse ją paskatino antrą kartą bristi į tą pačią „vandenį“.

Auksė ir jos vyras Andrius tikisi, kad antrasis kartas bus sėkmingesnis, juk kavinės atidarymo išvakarėje jos patalpas pašventino klebonas Vaidotas Labašauskas, palinkėjės kavinės darbuotojams Dievo palaimos ir sėkmės. Šventiškai išpuoštose patalpose apsilankė mergas Alyudas Vaicekauskas ir vice-merė Jūratė Zailskienė, kurie verslininkams išreiškė palaišymą ir linkėjo pritraukti daugiau klientų, išsklausyti ių poreikius. Prienų kultūros ir laisvalaikio centro kolektyvas pasidžiaugė, kad nuo šiol kavinėje galės skanių ir nebrangių pavalygti dienos pietus bei linkėjo kaimynams sėkmingesai reprezentuoti įstaigą įvairių renginių, priėmimų

(Nukelta į 12 p.)

„Išširpo,
kaip
druska į
vandenį...“
2 p.

Paslaptingo
kapo istorija 4 p.
Birštono
savivaldybės taryba
– be vieningos
opozicijos 5-7 p.

Artėjant
Visų
šventųjų
dienai 6 p.

Birštono TAU keliauja su rudeniui
Kuriame naujas tradicijas
Birštono gimnazijoje 8 p.
Nemunėlis 9-10 p.

„Popietės
arbatėlė“
sukvietė
senjorus prie
bendrystės
stalo 12 p.

„Vertinkime tai, ką turime...“

Jau trečią savaitę gyvename jausdami dideli nerimą dėl karo Izraelyje. Tai, kas šiuo metu vyksta Tel Avive, Palestinoje, Gazos ruože, ypač jaudina tuos, kurie lemtingą spalio 7-ąją ir vėlesnėmis dienomis buvo visai šalia tų įvykių, būtent Šventojoje žemėje. Tarp jų – ir maldininkų grupės iš Lietuvos narių. Šioje grupėje buvo ir keli Jiezno parapijos žmonės. Tai – grupė lydėjės Jiezno Šv. Arkangelo Mykolo ir Jono krikštytojo parapijos klebonas, Kaišiadorių vyskupijos generalinis vikaras Rolandas BIČKAUSKAS, Jiezno bažnyčios vargonininkė, mokytoja Roma RUOČKIENE, Sigita GAVORKIENĖ, iš šio krašto kilusi Irena ČIUDARIENĖ (Navickaitė).

Paskutiniąją kelionės dieną jie dar smagiai dalinosi patirtais pajautimais, prisiminė aplankytas sakralias vietas, o išaušus rytoui, kai jau turėjo skristi namo, išgirdo žinią apie karą. Jų laukė nežinomybė ir nerimas, supratus, kad karo veiksmai vyksta ne už tūkstančių kilometrų, o visai šalia. Bet Apvaizda globojo piligrimus. Nors ir išgyvenę labai sudėtingų patirčių mūsiškiai kartu su kitais maldininkais laimėgai sugrįžo į Lietuvą ir spalio 8-ąją Jiezno bažnyčioje vykusiu šv. Mišių metu padėkojo už juos besimeduliusiems ir palaikymo žmonėms.

Jų palaikymas, keliauninkų teigimu, jiems labai padėjo: ir laukiant nežinomybėje, ir nerimaujant dėl namuose jais besirūpinančių artimųjų, ir girdint pranešimus apie tragiškus įvykius. Tegul tiesiogiai juose ir nedalyvaujant, bet jaučiant šalia. Taigi nors išgyvenimų būta išairių ir jie ilgam pasiliks atmintyje,

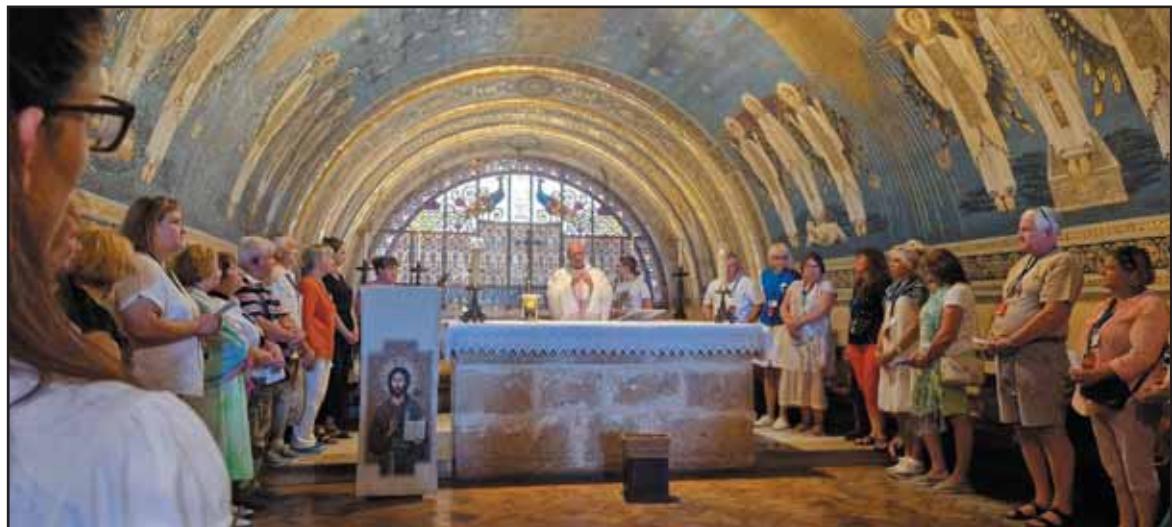

Nuoširdi padėka Jiezno krašto žmonėms už palaikymą ir maldas.

bet ir Sigitai, ir Roma tikina, kad jos dar noretų sugrįžti į Izraelį. Pasak Romos Ruočkienės, sugrįžti dėl to, kad dar gilesniu žvilgsniu pamatyti Evangeliją, nes keliaujant buvo labai sunku vienu metu priimti tiek daug informacijos ir ją išjausti. Juo labiau,

kad šios kelionės metu ji jautė dar ir savo išklausyti atsakomybę padėti kitiem piligrimams patirti daugiau džiaugsmo. Ji atsakingai su klebonu rinkosi, kokias giesmes giedoti

(Nukelta į 2 p.)

„Ištirpo, kaip druska į vandenį...“

Aptariant konfliktą Artimujų Rytų Gazos ruože, kurį Izraelis pavadino karu prieš teroristų organizaciją Hamas“, dera padėti tašką vienoje, tarsi primirštoje istorijoje. Jei prisimenate, prieš daugiau nei savaitę, Izraeliui pradėjus palestiniečių kontroliuojamo Gazos sektorius apšaudymą po „Hamas“ teroristų reido į Izraelio pietinius rajonus (tada, Izraelio pareigūnų teigimu, žuvo per 1400 izraeliečių ir apie 200 buvo pagrobtai ikaitais), išyko kone visas pasaulyje medijas apskriekę ižyvis: Izraelio paleista raketa pataikė į didžiausią Gazoje krikščionių baptistų kontroliuojamą ligoninę „Al-Ahli“. Medijos platino kraupius vaizdus su gausybe aukų, sužeistų, krauso klanais.

Remiantis palestiniečių administracijos Gazoje pranešimais, mirgėto mirgėjo žinios apie tai, esą raketa nužudė maždaug 500 niekuo dėtu žmonių. Vėliau šis skaičius vis didėjo, kol jo aukščiausia reikšmė pasiekė 833.

Pasamonė daugeliui kuždėjo: tokius pasekmių galėjo būti nebent tuo atveju, jei sproginas būtų buvęs toks stiprus, kad toji ligoninė būtų visiškai sugriauta, o jos visiški griuvėsiai ir galėjo palaidoti tokį skaičių žmonių.

Izraelio atstovai, šiaip jau nelabai linkę bendradarbiauti su žurnalistais, šio tragiško incidento nekomentavo, tačiau kai kurie jų pažymėjo, kad ligoninė negalejo būti jų kariuomenės taikinys, o raketa galėjo atskristi iš to paties Gazos ruožo, paleista teroristų į Izraelio teritoriją, tačiau nukrypusi nuo kurso ir smogusi civiliniams objektui.

Taigi kas apie tą ižyki žinoma šandien. Kairiosios pakraipos JAV medijų – dienraščio „The New York Times“ (NYT) ir TV kanalo CNN – žurnalistai atliko savo tyrimus ir gavo tam tikrų atsakymų iš jiems prieinamų šaltinių. Ko gero, jiems nepavyko sudėti visų taškų ant i, tačiau keletas aspektų yra ištisė išpudingi.

Visu pirma, rašo NYT, dabartinis anos atakos aukų skaičius, pasak „Hamas“ kontroliuojamos Gazos sveikatos apsaugos ministerijos, sumažėjo nuo 833 ligi 471. Tos pačios ministerijos atstovai atsisakė žurnalistams suteikti daugiau informacijos apie kurių nors iš 471 aukos. Smūgiui naudotos amunicijos pėdsakai dingo iš sproginimo vietas, todėl dabar neįmanoma ivertinti jos kilmės. „Kylant papildomu klausimui dėl Hamas“ teiginių, paaiškėjo, kad smūgio vieta buvo ligoninės automobilių stovėjimo aikštėlė, o ne pati ligoninė“, – rašo tyrime NYT žurnalistai. Paskutinis akcentas labai panašus į tai, kas buvo įtariama jau kitą dieną po incidento: raketa smogė į aikštę prie ligoninės, o pati ligoninė yra beveik sveika.

Toliau – dar įdomiau. „Hamas“ pareigūnai atmetė NYT prašymus peržiūrėti bet kokius turimus įrodymus, kurie rodytų, kad amunicija pataikė į ligoninę ir teigė, kad ligoninė dabar yra „neatpažįstamai sugriauta“ Dar vienas Hamas pareigūnas – Ghazi Hamadas telefono pokalbyje su NYT pasakė, kad į ligoninę smogusios raketos likučiai „ištirpo į druska vandenye“. Suprask – išgaravo nepalikę fizinių pėdsakų.

O Salama Maroof, „Hamas“ valdomos vyriausybės medijų biuro vadovė NYT ir CNN intencijas nurežė galutinai: „Kas sakė, kad esame įpareigoti pateikti kiekvienos raketos, žudančios mūsų žmones, likučius?“ Svarbiausia gi sukelti globalią istoriją apie kraugerių žydus, ar ne?

Maždaug per tokią prizmę būtų galima vertinti visą informaciją apie konfliktą (karą), kuri plaukia iš palestiniečių šaltinių.

Kita vertus, save istoriška informacija apie sunaikintą ligoninę Gazoje „Hamas“ savo pasiekė: tarptautinis sąmyšis sukeltas, o apie išsamesnį NYT ir CNN tyrimą tingi užsiminti net lietuviškos medijos. Dažnai pasigiriančios, kad kovoja su melagienomis ir mitologija.

Ruduo ant gimtinės tako

Ruduo – tai branda ir pilnatvė. Tai laikas, kai suprant, kad reikia viskuo džiaugtis: plona voratinklio gija, saulės blyksniu upelyje, gelstančiais lapais, trumpėjančia rudens diena, vienas kito buvimu šalia...

Vicemerė J. Zailskienė ir seniūnė N. Pikičilingienė su naujai išrinktais seniūnaičiais D. Liorentiene, A.O.Baniuliene ir A. Šatu.

Spalio 21 d. Šilavote vyko tradicinė seniūnijos rudens šventė „Ruduo ant gimtinės tako“. Pabūti kartu, pasidžiaugti bendryste, aptarti nuveiktus darbus ir, žinoma, pasilinksminčius susirinko gausus Šilavoto seniūnijos gyventojų būrys.

Sventės dalyvius pasveikino ir bendruomenių sutelktumu bei išradigumu pasidžiaugė Prienų rajono

(Nukelta į 11 p.)

„Vertinkime tai, ką turime...“

(Atkelta iš 1 p.)

Alyvų kalne, kokias Kanos šventovėj, kur penkios maldininkų poros atnaujino Santuokos ižadus, kokios giesmės labiau palies širdis kitose vietose.

Sigitai ir Romai ši kelionė buvo pirmo, o štai kunigas Rolandas į Šventąją žemę keliavo jau šeštą kartą. Todėl, pradédama pokalbi apie piligrimų patirtis Izraelyje, pirmiausia ir paklausiau gerbiamo klebono, kodėl tai svarbu bent kartą nukeliauti į Šventąją žemę?

– Todėl, kad turim gržti prie savo tikėjimo šaknų, jas pažinti. O Dievo sūnus gimė kaip žydas ir gime būtent toje vietovėje, kuri ir yra Izraelio žemėje.

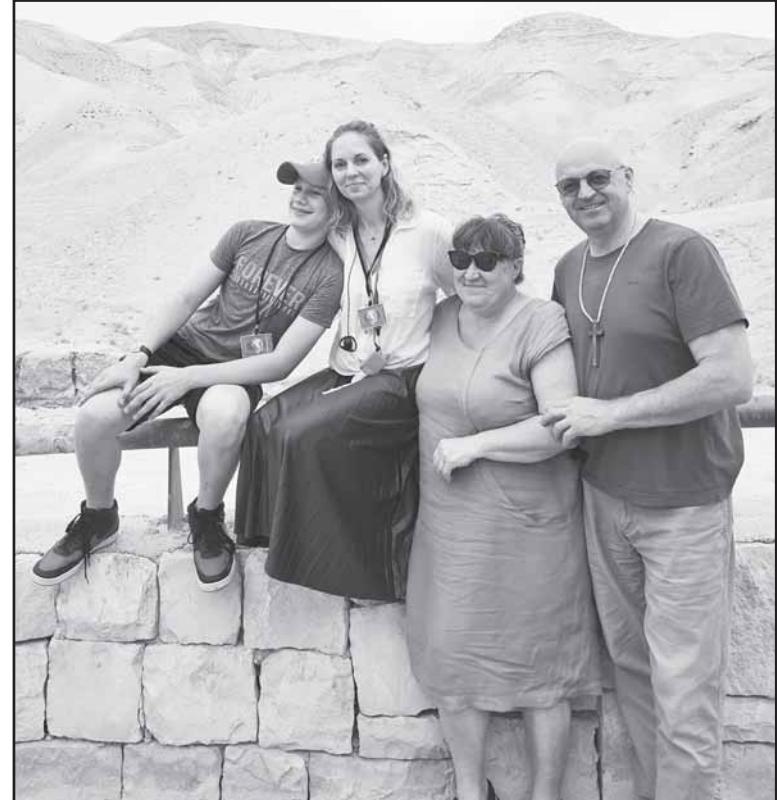
Cia gimė ir Šventas raštas, kurį skaitydami mes kiekvienas išsivaizduojame savaip tuos ižykius, apie kuriuos skaitome. Ir visai kitoks tas supratimas tampa, kai Tu pats eini palei tą ežerą, kur éjo ir Jézus, kai esi toje vietoje, kur šv. Petras pagavo žuvį, kai užkopi ant Atsimainymo kalno ir prisilieti prie kitų tikėjimų šaknų.

– Jums ši kelionė – jau šešta. Kas Jus vél ir vél veda į Izraeli?

– Pirmiausia tai, kad kiekvieną kartą atrandu kažką naujo, nepartito.

Antra – tai patirtis, kurią pajunti lydédamas maldininkų grupes, kai matai juose vykstančius pasikeitimus. Vienokie jie būna, kai susédamie pirmą vakarą ratu ir kalbamés apie lūkesčius, ir visai kitokie, kai jau būna pabuvę Betliejuje, prie Jézaus kapo. Dievas juos tiesiog išlukštena, jie tampa labiau pažeidžiami, bet tikresni, nuoširdesni.

– Ši kartą baigiantis kelionei teko su piligrimais dalintis ne tik patirtais išpūžiai, džiaugtis jų asmenyse ižykiuomis permainomis, bet ir padėti jiems išlikti ramiems, susitelkusiems, vieni kitus palaiantiems nežinioje...

– Ačiū Dievui, kad mes jau buvome praėję visą kelią, kad jau buvome Dievo paliesti ir tapę kaip viena šeima. Šeima, kurioje dauguma jautė vienas kita, palaikė, padėjo, dalinosi, rūpinosi. Kartu meldėmės, giedojome giesmes, daimavome, išgyvenome bendrystę. Tos bendrystės siela buvo ir Roma, nepaleidusi iš rankų gitaros, o laikinoje laukimo vietoje sėdusi ir prie seno pianinuko. Kai kurie keliauninkai net namo siuntė mūsų bendravimo vaizdus, kad nuramintų namiskius.

Visais labai rūpinosi ir kelionės vadovas Valdemaras Filipavičius, keliavęs su trylikamečiu sūnumi ir apmokęs mūsų visų nakvynę Betliejaus viešbutyje.

Bet svarbiausia, kad mus globojo Dievas, saugojo ir namo parvezę.

– Beje, viešojoje erdvėje buvo pasigirdę ir pareigūnų priekaištų,

kad maldininkų grupė nepriėmė pasiūlymų gržti pavieniui ar mažesnėmis grupėmis...

– Pirmiausia, nebuvome tokiu pasiūlymu. Ilgai buvome nežinioje. Nebuvome žinių ir iš ambasados. Vėliau siūlė patiem bandyti ieškotis vietų kitų avialinių lėktuvuose. Ar galėjome? Žinoma, kad ne, nes, pažydziai, paskelbus, kad į Turkiją skrendančiam lektuve likusios 2 vietas, eilėje sustojo per 500 žmonių. Jeigu net ir būtume gavę gavę tuos 2 bilietus, ar galėjome išleist į nežinių dvi močiutes. Ką jos būtų dariusios Stambule?

Tai, kad laikėmės kartu, buvome bendrystėje – mums padėjo. Padėjo suprasti ir tai, koks trapus ir laikinas yra gyvenimas ir kaip gerai mes gyvename. Tad vertinkime tai, ką turime, kurkime taiką savaje ir melskime, kad baigtų karai.

– Ačiū už pasidalintas mintis.

Ramutė Šimukauskaitė

Vietos savivaldos dienos proga Savivaldybės delegacija lankėsi Jonavoje

Tėsdama tradiciją, Vietos savivaldos dienos proga spalio 25 dieną Prienų rajono savivaldybės delegacija, vadovaujama mero A. Vaicekausko, lankėsi Jonavos rajono savivaldybėje. Delegaciją taip pat sudarė Tarybos nariai, Administracijos darbuotojai, seniūnijų atstovai. Prieniečius priėmė Jonavos rajono savivaldybės administracijos direktorius V. Majauskas su savo komanda.

Prienų rajono savivaldybės meras A. Vaicekauskas, padékodamas už šiltą priėmimą, pasveikino joniavečius su praėjusia Vietos savivaldos diena, taip pat pristatė atvykusią komandą.

Po oficialaus abiejų savivaldybių prisistatymo vadovai, Tarybos nariai, specialistai, seniūnijų atstovai bendravo su Jonavos rajono sa-

vivaldybės darbuotojais, aptarė renegiamus projektus, dalinosi patirtimi.

Vėliau jonaviečiai pakvietė pasivaikščioti po miestą, apžiūrėti atnaujintas viešąsias erdves, Jonavos krašto muziejų, Ramybės skverą – puikuji parką Jonavos miesto centre, Grigorijaus Kanovičiaus viešąją biblioteką, Kultūros centrą

ir jo atnaujintas erdves, Sporto centrą, miesto stadioną, baseiną, dar vieną atnaujintą objektą – Joninių slėnį.

Dėkojame Jonavos rajono savivaldybei už šiltą priėmimą, svetinumą, galimybę pasidalinti geraja patirtimi ir pasisemti vieniems iš kitų idėjų ateiciai.

Prienų r. savivaldybės informacija

Europarlamentaras Bronis Ropė: „Atpiginkime žmonėms maistą įvesdami PVM lengvatą“

Nors inflacijos lygis šalyje stabilizavosi ir šiu metų rugsėjį sudarė 3,7 proc. ir pigo energijos kainos, maistas žmonėms neatpigo. Lygto būtų maža, darbo užmokestis Lietuvoje kilo mažiau nei brango maistas ar būsto paskolos (o ir kilo ne visiems), todėl natūralu, kad žmonėms tampa sudėtinga sudurti galą su galu.

Tai, kad žmonėms Lietuvoje prastėja ekonominės sąlygos, parodo ir bendrojo vidaus produkto (BVP) vienam gyventojui rodiklis. Remiantis Oficialiosios statistikos duomenimis, pernai trečiąjį ketvirtį BVP buvo didesnis nei šiu metų antrajį ketvirtį – sudarė 6599,9 euro to meto kainomis, tuo tarpu šiu metų antrajį ketvirtį jis siekė 6227 eurus.

Ekonominio sunkmečio neigiamas pasekmės gyventojams galima būtų palengvinti, jei Lietuvoje būtų pasekta Lenkijos, Ispanijos ir kitų valstybių pavyzdžiu, kai maisto produktams yra taikoma pridėtinio vertės mokesčio lengvata. Gyventojų pajamų augimas nepasiveja pabrangusio pragyvenimo išlaidų. Pavyzdžiu, pernai vidutinis mėnesio darbo užmokestis, lyginant su 2021 metais, pakilo ir sudarė apie 1789,0 eurų sumą neatskaičius mokesčių.

„Eurostat“ duomenimis, maisto ir gérinė kainų lygis Lietuvoje pernai pakilo iki 99 proc. ES vidurkio ir šiuo metu vis dar viršija ES vidurkį. Savaime suprantama, kad žmonės yra nepatenkinti, jog už maistą mokame jau kaip turtingieji vokiečiai ar prancūzai, tačiau atlyginimą ar pensijų tokį vis dar negauname.

Maisto produktų kainų pasiutpolkė

Pažvelgus į statistinius duomenis, galima matyti, kad net jei tam tikrų maisto produktų kainos šiek tiek pigo, o kitų – nesikeitė ir netgi pabrango. Pavyzdžiu, aliejus praėjusių metų gruodį buvo brangesnis 17,0 proc., tuo tarpu šiu metų rugsėjį – net 36,3 proc. brangesnis. Visų maisto produktų kainos rugsėjį buvo 8,6 proc. brangesnės, jei nevertintumėme atskirų produktų ryškaus pabrangimo. Kiaušinių kaina rugsėjį buvo net 17,9 proc. didesnė, šokoladai ir desertai – 17,8 proc., vaisių ir daržovių sultys – net 24,9 proc. ar mėsa ir jos produktai – 6,6 proc.

Šiuo metu Lietuvoje maisto produktams yra taikomas 21 proc. PVM tarifas, tuo tarpu Vokietijoje PVM tarifas siekia 19 proc., Liuksemburge – 16 proc. Lenkija pratešė lengvatinį PVM tarifo galijimą maisto produktams, tokiu būdu siekdama apsaugoti nuo inflacijos padarinį šalies žmones. Nulinio PVM tarifo taikymas maisto produktams lenkams leido sutauptyti net 7,6 mlrd. zlotų.

Nulinis PVM tarifas Lenkijoje taikomas svarbiausių maisto produktų krepšeliui, kuris susideda iš vaisių, daržovių, mėsos, pieno ir grūdinėlių produktų. Kaimyninėje šalyje nulinis PVM tarifas pradėtas taikyti nuo pernai vasario 1 dienos, kai visą Europos Sajungą ištiko ekonominė krize dėl staigiai pabrangusių energijos išteklių ir į reikiškas aukštumas šoktelėjusios inflacijos. Prieš ekonominę krizę Lenkijoje maisto produktams taikytas 5 proc. PVM lengvatinis tarifas.

Lenkijos Vyriausybė pastebi,

kad taikytas lengvatinis PVM tarifas maisto produktams leido sumažinti inflaciją 3–4 procentiniais punktais, o svarbiausia apsaugoti lenkų šeimas nuo ekonominio sunkmečio, pasiūlant antiinfliacinį skydą.

PVM lengvatos taikymo maisto produktams idėja tampa vis populiarėsnė ir Vokietijoje. Vokietijos žemės ūkio ministras Cem Özdemir pasiūlė įvesti šalyje nulinį PVM tarifą vaisiams ir daržovėms. Pasak ministro, PVM panaikinimas užtikrintų, kad sveiksnis maistas būtų labiau prieinamas didesnei daliai žmonių, kai po Rusijos išveržimo į Ukrainą smarkiai išauga maisto produktų kainos.

Ispanijos Vyriausybė, norėdama įveikti pabrangusio pragyvenimo krizę, jau taiko PVM lengvatajį maisto produktams. Pagrindiniai maisto produktai, tokie, kaip duona, miltai, pienas, sūris, kiaušiniai, vaisiai, daržovės, ankštiniai augalai, bulvės ir grūdai neapmokestinami išvis, todėl jiems nebataikomas 4 proc. PVM tarifas kaip buvo anksčiau. Kitų maisto produktų PVM tarifas sumažintas nuo 10 proc. iki 5 proc. Tarp tokų produktų – aliejus ir makaronai. Lyg to būtų maža, išpanų valdžia patvirtino, kad beveik 4,2 mln. mažas pajamas gau-

nančių išpanų šeimų galėtų gauti po 200 eurų.

Reagujant į ekonominį sunkmetį, PVM tarifą iki 5 proc. maistui ir restoranams sumažino Estija, Latvijos parlamentas taip pat svarstė sumažinti PVM tarifą, kuris siektų 5 proc. dydį ir galotų tręsus metus.

PVM lengvata leistų lietuviams išgyventi

Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) duomenimis, pernai namų ūkių pajamos Lietuvoje sudarė 2111 eurų, kai Liuksemburge jos viršijo 3,5 tūkst. eurų, Vokietijoje ir Norvegijoje – daugiau kaip 3 tūkst. eurų. Taigi Lietuvoje mokame tiek pat už maistą kaip europiečiai, tačiau gauname gerokai mažesnus atlyginimus.

Tai, kad PVM sumažinimas maistui leistų sušvelninti maisto produktų kainų šuoli, pastebėjo ir Europos Komisija. Dar pernai Europos Sajunga leido atnaujinti pridėtinės vertės mokesčio (PVM) direktyvą, išplečiant prekių ir paslaugų sąrašą, kurioms būtų galima taikyti lengvatinį tarifą. Vadinas, PVM mokesčio tarifas maistui galėtų būti koreguojamas nacionalinės valdžios, jei tik pastaroji

norėtų tą daryti. Kiekviena Europos Sajungos valstybė turi teisę tai-kyti lengvatinį tarifą, priklausomai, kokiems sektoriams nori numatyti tokią lengvatą, ivertinant tokios lengvatos poveikį valstybės biudžeto pajamoms ir finansines šalies galimybes.

Laikinas PVM mažinimas Europos Komisijos atliktame kainų poveikio tyrime įvardijamas kaip efektyvus įrankis. Atliktas maisto kainų Ispanijoje ir Vokietijoje tyrimas atskleidė, kad po PVM lengvatos įvedimo maistas išpanams at-pigo. Maisto kainų tyrimas vertino maisto kainų pokyčių minėtose šalyse pradedant nuo preėjusių metų gruodžio mėn. 28–30 dienų iki šių metų sausio 2–4 dienos. Remiantis tyrimu, sūrio kainos Ispanijoje su-mažėjo 3,5 proc., kai tuo pačiu metu Vokietijoje sūris brango 1 proc. Vaisiai ir daržovės taip pat at-pigo daugiau nei 3 proc. Mažiau at-pigo duona, pienas ar aliejus nuo trečdilio iki dviejų trečdilių procento.

PVM mažinimas leistų padidinti gyventojų perkamają galią, kuri, deja, vis dar negali varžytis su Vaka-rų Europos valstybėmis. Lietuvoje minimali mėnesio algą „prieš mo-kescių“ šiemet siekia 840 eurų, tuo tarpu Vokietijoje tokia alga sudaro 1981 eurą, o Ispanijoje – 1167 eurus. Nepaisant gerokai atsiliekančių atlyginimų, už maistą Lietu-vuje mokame kaip turtingieji Vaka-rų europiečiai ar netgi daugiau.

Kodėl Lietuvos valdantieji nenori palengvinti gyvenimo šalies piliečiams, kuriems tampa vis sudėtingiau išgyventi? Ką jau kalbėti apie Vyriausybės norus įvesti naują nekilnojamojo turto mokesčių, kuris smarkiai patušintų kišenes, nes kai kuriems gali tekti atsisveikinti ir su būsto paskolos dydį siekiančia suma. Pradėkime dirbtį šalies žmo-nėms ir stengtis, kad šalies žmonės galėtų gyventi sočiau, gauti pakankamas pajamas už darbą ir nebūtų apkrauti papildomais mokesčiais.

Užs. Nr. 067

Smulkū ir vidutinių ūkių gyvybingumui didinti – parama

Lietuvoje vyrauja smulkū ir vidutiniai ūkiai, tad jų modernizavimas svarbus šalies žemės ūkio sektoriaus konkurencingumui didinti. Tęsiant ankstesniųjų programų praktiką, šiemis ūkiams numatyta parama ir pagal Lietuvos žemės ūkio ir kaimo plėtros 2023–2027 m. strateginį planą – nuo spalio 31 iki gruodžio 29 dienos priimamos paraškos pagal intervencinę priemonę „Smulkū-vidutinių ūkių plėtra“.

Nauda akivaizdi

„Parama smulkiems ūkiams pagal Lietuvos kaimo plėtros (KPP) 2014–2020 m. programos priemonę „Ūkio ir verslo plėtra“ buvo itin populiaria, sulaukusি didelio pareiškėjų susidomėjimo“, – teigė Žemės ūkio ministerijos ES reikalų ir paramos politikos departamento Paramos verslo skyriaus vyriausasis specialistas Žilvinas Jasiulevičius.

Nacionalinės mokėjimo agentūros duomenimis, per visą KPP laikotarpį su smulkū ūkių savininkais pasirašyta daugiau kaip 10 tūkst. surtarčių. Dauguma pareiškėjų paramos lėšas naudojo žemės ūkio technikai ir įrangai išsigyti.

„Mums parama buvo labai naudinga. Plėtojame pienininkystės ūki. Turime 16 melžiamų karvių. Pieno supirkimo kainos jau daug metų nedidėja, o viskas brangsta. Jei ne parama, nebūtu-

me galėjė atnaujinti šienavimo technikos, – sakė Pagėgių savivaldybės ūkininkaujančios Rasa ir Bronius Jucikai. – Už gautą 15 tūkst. eurų paramą nusipirkome krautuvą, presą, įrangą žolei pjauti ir sugrébti. Pirkome daži naujos, daži jau naudotos, bet modernesnės technikos.“

Naujos galimybės

Daugiau galimybių smulkiems ūkiams atveria Lietuvos žemės ūkio ir kaimo plėtros 2023–2027 m. strateginio plano intervencinė priemonė „Smulkū-vidutinių ūkių plėtra“. Pagal ją vienam projektui gali būti teikiama iki 200 tūkst. eurų parama. Didžiausias paramos intensyvumas – 65 proc. tinkamų finansuoti projekto išlaidų. Jauniesiems ūkininkams, kreipiantis paramos pagal šią priemonę pirmą kartą, intensyvumas gali didėti 15 procen-tinių punktų.

Paramos gavėjo, susijusių įmo-

Parama ūkiams – ir naudinga, ir reikalinga: pavyzdžiu, pienininkystės veikloje ji svarbi, nes pieno supirkimo kainos daug metų nedidėja, o visa kita – brangsta.

Ričardo Pasiliausko nuotr.

nii, sutuoktinį didžiausia bendra gauta paramos suma 2023–2027 m. laikotarpiu pagal šią priemonę negali viršyti 400 tūkst. eurų.

Paraiškas gali tekti fizinių ir juridinių asmenys, užsiimantys žemės ūkio veikla ir planuojančius žemės ūkio veiklų plėtrą – žemės ūkio produktų gamybą arba savo ūkiuose užaugintos produkcijos perdirbimą ir pateikimą rinkai. Dėl paramos taip pat gali kreiptis ir pripažinti žemės ūkio kooperatyvai, superkantys ir realizuojantys savo

narių valdose išaugintus, pagaminus žemės ūkio produktus arba juos perdirbantys.

Paraiškos gali būti teikiamos ir su partneriais. Parama galima, jei pareiškėjo ir partnerio valdos ekonominius dydis, išreikštasis produkcijos standartine verte, nuo paramos paraiškos pateikimo dienos iki pro-

Užs. Nr. 068

jekto kontrolės laikotarpio pabaigos yra ne mažesnis kaip 16 001 Eur ir ne didesnis kaip 30 000 Eur.

Kur galima panaudoti lėšas?

Smulkū ir vidutiniai ūkiai už paramos lėšas gali išsigyti naują žemės ūkio techniką ir įrangą, naujas technologinius įrengimus, skirtus žemės ūkio sektoriaus pirmiūnams žemės ūkio produktams apdoroti, perdirbti, paruošti realizacijai, taip pat naujų kompiuterinę ir programinę įrangą, susijusią su išsigyjamos įrangos ar technologiniu proceso valdymu; naujas N kategorijos transporto priemonės, skirtas žemės ūkio produktams gabenti (pienovežiai, sunkvežimiai, gyvuliams vežti, transporto priemonės su temperatūros režimu). Taip pat paramą galima panaudoti būtinų pastatų ir statinių naujai statybai, rekonstravimui ar kapitaliniams remontui, infrastruktūros valdoje įrengimui ir sutvarkymui, daugiaumečių augalų išsigijimui ir sodinimui.

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJA

Paslaptingo kapo istorija

Senosios kapinės ilgą laiką nykusios, plėštos, griaudos laiko ir piktaivalių žmonių, šiemet Vėlines pasitiks išdidžiai. Prienų r. savivaldybės iniciatyva ir Namų ūkio darbuotojų dėka dauguma nugriautų antkapių atstatyti. Pagaliau, nors ir labai pavėluotai, ateina supratimas, koki istorinį turą ir turistų traukos objektą turi miestas. Tai ne tik išlikę vertingi antkapių, nepaprasto grožio metaliniai kryžiai, bet ir užrašai paminkluose – tikras lobis kalbininkams. Kiekvienas užrašas, nuvalius samanas ir laiko apnašas, gali papasakoti mūsų daugiatauciame krašte gyvenusiųjų istoriją.

Zofia Bergmann

Tik prieš mėnesį atkasiau duobén vis labiau smingantį brangų pilko marmuro antkapių. Paviršiuje, jaučiau, antkapis laikosi tik ant seno medžio šaknų. Bet kurią dieną jo galėjo nelikti. Norejosi bent jau perskaityti tekštą antkapyje. Po juo gali būti griuvantis laidojimo rūsys.

Taip Prienuose buvo iprasta XIX a. laidoti turttinguosius. Viejoje antkapiro pusėje perskaiciavę įrašą: „Spoczywają zwłoki / S.P. / Zofii BERGMANN / urodzonej / 17 Grud. 1808 r. / zm. d. 15 lutego / 1866 r.“ (Čia ilsisi palaiakai **Zofijos Bergmann**, gimusios 1808 m. gruodžio 17 d. ir mirusios 1866 m. vasario 15 d.), kitoje pusėje – vaikų padėka mylimai motinai. Kol aš ieškojau informacijos apie Bergmanus, į kapines atėjo geri vyrai iš Prienų butų ūkio ir antkapių iš duobės iškėlė, pastatė į vietą, sutvarkė kapavietę. Suradau Lenkijoje gyvenantį Bergmanų vyriausios dukros provaikaitį **Jaceką Floreką**, nusiuncių jam gerą žinią ir gavau leidimą su jumis pasidalinti archyvu nuotraukomis. Kauno, Pakuonio, Babtų, Prienų, Jiezno, Vilniaus, Skarulų (Jonavos filijos) bažny-

tinės knygos leido atkurti šios šeimos istoriją.

Bergmanai Lenkijos karalystėje pirmą kartą paminėti 1658 m., kai karalystės sekretoriui Grigaliui Bergmanui karalius suteikė indygenatą (arba „natūralizaciją“). Abiejų Tautų Respublikoje tai buvo kilmingsių titulo patvirtinimas užsienio didikams. Norėdamas gauti Indygenatą, užsienietis didikas turejo pateikti savo tarnybos Respublikai įrodymą kartu su užsienio teismo išduotu kilnumo įrodymu, priesiecti ištikimybės priesaiką ir nusipirkti žemės karalystėje. Niekur nenurodyta jų tautybė, tačiau ši pardė bene populariausia Belgijoje.

Kada Bergmanai apsigyveno dabartinės Lietuvos teritorijoje, nežinoma, tačiau mus dominantis **Jonas Frederikas Gotfridas Vilhelmas**, Jano Vilhelmo sūnus ir minėto karalystės sekretoriaus Grigaliaus provokaikitis, gimęs 1789 m. centrinėje Lenkijoje, 1825 m. rugpjūčio 8 d. Kauno Sv. Petro ir Povilo bažnyčioje vedė kilmingsą 19-kos metų merginą Zofią von Mittag. Šeima apsigyveno į Vakarus nuo Pakuonio buvusiame palivarke, pavadinimu Senas Dvaras. Bergmanai **nuomojo**

Vyriausia Jono ir Zofijos Bergmanų dukra Ona Kristina Elžbieta (1826-1914) su vyru profesoriu Karoliu Antanu Vieviagieri (1818-1901).

ir šalia esanči Jakimiškių palivarą. 1826 02 26 Pakuonio bažnyčioje pora pakrikštijo pirmają savo dukrą Oną Kristiną Elžbietą, kuri 1849 01 07, gyvendama pas tėvus Rudupio palivarke, Prienų bažnyčioje susituokė su jo kilnybe Karoliu Antanu Vievegeriu (Wieweger), Augustavo gubernijos gimnazijos profesoriu, gyvenančiu Suvalkų mieste (1818-1901). Jaunuosis su tuo specialiai į Prienus atvykę kun. Antanas Katkovskis, Augustavo vyskupijos garbės kanauninkas. Ona Bergmann Wieveger su vyru susilaukė 9 sūnų ir 5 dukterų, nugalėjo ilgą gyvenimą ir mirė 1914 m. Varšuvoje.

Antroji Zofijos ir Jono Bergmanų duktė Zofija Otilija Viktorija Matilda gimė 1828 09 05 tame pačiame Sename Dvare, o jos krikštėviu Pakuonio bažnyčioje buvo Ašmintos dvaro savininkas 70-metis Ignotas Šukšta, Prienų bažnyčios šventoriuje esančioje koplyčioje palaidotos Brigitos su keturiais mažamečiais vaikais vyras. Šios Bergmanų dukros krikštastas vertingas dar ir tuo, kad tai vienintelis mano rastas dokumentas, kuriamo nurodytas Ignoto Šukštės amžius ir yra autentiškas jo parašas.

Trečasis Zofijos vaikas gimė 1830 11 13 taip pat Sename Dvare. Krikštėmetu jam suteikioti trys vardai: Jonas Vladislavas Dydkas. Jonas Babtų bažnyčioje 1854 04 25 vedė Jonavos dvare gimusią, santuokos metu su tėvai gyvenusią Pagynės dvare (Babtų parapijoje) Oną Teklę Eleonorą Adelaidę Kulvietę. Pora susilaukė vienos dukters.

Tai, kas išaugina... Atminties tiltu

Jonas Kantas Bergmanas ir Stanislava Rybickaitė (santuoka 1865 m.)

Jono mirties data ir vieta nežinoma.

1833 01 10 Pakuonio bažnyčioje Bergmanai pakrikštijo ketvirtą vaiką – dukterį Kristiną Mariją, kuri ištakėjo iš Kazimiero Zielinskio ir gyveno Vilniuje, susilaukė dviejų sūnų ir dviejų dukterų. Mirė 1914 10 28, palaidota Bernardinų kapinėse.

Jono ir Zofijos Bergmanų šeimai ištiko nelaimė – 1834 m. kovo 27 d. mirė penktus metus éjusi antroji jų dukrelė Zofija. Palaidojo mergytę Pakuonio kapinėse, Bergmanai paliko Senajį Dvarą ir persikelė į Prienų parapijoje buvusį Ašmintos dvarą. Ten jiems 1837 ir 1838 m. gimė sūnū Edmundas Marcelinas ir Henrikas Zigmantas. Apie šiuos du sūnus nėra jokios informacijos.

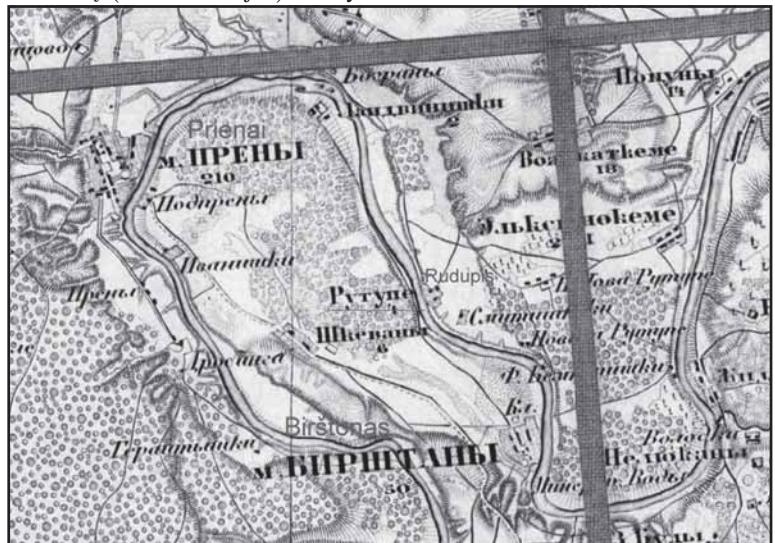
Ašmintoje 1839 m. gimė Zofijos paskutinis, septintas, vaikas Jonas Kantas (Jan Kantz).

Nėra žinoma tikslia data, kada Bergmanai paliko Ašmintą ir išsišukė nuostabios gamtos apsuptyme Rudupio palivarke ant Nemuno kranto, bet čia gyvendama 1849 m. ištakėjo jų dukra Ona.

Rudupis kaip dvaras paminėtas 1865 m. birželio 1 d., kai, gyvendamas pas tėvus, 26 metų Jonas Kantas Bergmanas Jiezno bažnyčioje vedė 18-metę bajoraitę iš Trezantolio dvaro Stanislavą Rybickaitę (Rybicka). Pora apsigyveno Vilniuje, susilaukė trijų sūnų ir trijų dukterų. Daugiausia žinomas jų sūnus Juozapas, kuris kažkurį laiką Vilniuje dirbo veterinarijos gydytoju. Mirė Lydoje. Kada mirė ir kur ilsisi Jono ir Stanislavos palaikai – dar nežinoma.

Štai kiek daug gali papasakoti vienas iš po žemėlių atkastas antkapis.

Janina Leonavičienė

Rudupio dvaras 1872.

Kurčiųjų diena paminėta kūrybiškai...

Spalio 21 d. Prienų kultūros ir laisvalaikio centre skambiai paminėta Tarptautinė kurčiųjų diena. I šventinį renginį susirinkę Lietuvos kurčiųjų draugijos nariai iš Prienų, Kauno, Jonavos, Kaišiadorių, Kėdainių, Raseinių, Marijampolės pristatė savo veiklą, vykdombus projektus, padėkojo vieni kitiem už bendradarbiavimą, o partneriams ir rėmėjams – už supratimą ir paramą.

Mažos dovanėlės sustiprino gerus ketinimus ir bendrystę, o pozityviai nuotaiką garantavo jungtinė Kauno kurčiųjų meno kolektyvo „Skambanti tyla“, Marijampolės, Kauno ir Kėdainių kurčiųjų saviveiklininkų meninė programa su liaudies ir šiuolaikinių šokiais, imituojamosiomis dainomis, pantomimos teatro vaizdeliais. Tokiu būdu pristatytas Lietuvos kultūros tarybos remiamas projektas „Kurčiųjų kūrybiškas laisvalaikis“, kuris patvirtina, kad žmonių su klausos negalia gyvenimas taip pat gali būti sėkmingas ir turiningas. Jie mokosi, dirba megstamą darbą, sportuoja, dalyvauja meninėje, visuomeninėje veikloje, keliauja ir bendrauja. Prakalbinti tyla kurtiesiems padeda gimtoji gestų kalba ir vertėjai. Surasti tinkamas išraiškos priemones saviveikloje moko kolektyvų vadovai. Integracija į visuomenę vyksta per specialistų teikiamas individualios pagalbos, tarpininkavimo, konsultavimo, informavimo,

socialinių išgūdžių ugdomo ir palaikymo, dienos užimtumo ir kitas paslaugas.

Koks yra klausos negalių turinčių žmonių pasaulis, su kokiomis problemomis jie susiduria, kokius iššūkius sprendžia, kokias pasiekimais didžiuojasi? Lietuvos kurčiųjų draugijos viceprezidentas **Paulius Jurjonas** akcentavo, kad renginys Prienuose yra vienas iš Lietuvos miestuose vykstančių Kurčiųjų savaitės renginių, kuriuose atkreiptas visuomenės dėmesys į kurtiesiems aktualias temas, susijusias su vaikų teisėmis, informacijos gavimui jiems suprantamu būdu, integracija į girdinčiųjų bendruomenę ir kt.

Turime didžiuotis kurčiųjų kultūra ir identitetu, gestų kalba ir tai daryti nuolat. Saugokime, puoselėkime ją ir būkime kartu, nes drauge mes esame stiprūs, – sakė P.Jurjonas, pridurdamas, kad yra bent dylikai priežascių draugijos nariams susitikti ir pabendrauti prie arbato.

Sveikinimo žodžius bičiuliams tarė VšĮ Kauno kurčiųjų centro direktorius, LKD Kauno skyriaus vadovas **Mindaugas Balaišis**, prieš tai keletą metų vadovavęs ir Prienų kurtiesiems. Jis pasidžiaugė draugijos nariais, be kurių nebūtų ir organizacijos, įteikė dovanėles kurčiųjų vadovams ir organizacijų savarioriams už darbą ir pasiaukojimą.

Šiuo metu Prienų kurčiųjų organizacijai vadovaujanti **Jūratė Pugačiauskienė** priminė,

veikla kurčiųjų teisių srityje prasidėjo prieš 85-erius metus, 1938-aisiais. Ji papasakojo apie teritorinių skyrių, rajoninių organizacijų ištakas, jų veiklą, darbuotojus. Vieni skyriai, kaip Marijampolėje ir Kėdainiuose, veikia jau 27 metus, o Prienų kurčiųjų organizacija susikūrė 2007 metais. Joje dirbo Liudmila Ptašnikienė, Vida Eskertienė, Birutė Aleknavičiūtė, Mykolas Balaišis, Bronislava Valatkienė. Nuo 2020 m. organizacijos nariais

(Nukelta į 12 p.)

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Birštono krašto žinios

• Spalio 19 d. Birštono savivaldybės taryba patvirtino naujus Studijų rémimo fondo nuostatus, kuriuose pakeistas Fondo lėšų naudojimo kriterijus – padidintas pajamų, tenkančių vienam šeimos nariui per mėnesį dydis iki 10 BSI (bazinių išmokų), t. y. 490 Eur. Nuo šiol Studijų rémimo fondo parama – prieinamesnė studentams, siekiantiems gauti studijų stipendiją. Prašymai priimami iki spalio 31 dienos. Daugiau informacijos – <https://birstonas.lt/studiju-remimo-fondas/>.

• Siekdama sudaryti kaimiškosios vietovės gyventojams tinkamemes eismo sąlygas, Birštono savivaldybės administracija tėsia Birštono seniūnijos vietinės reikšmės kelių tvarkymą ir pradeda kelių atkarpu kelio profilio atstatymo ir žvyro dangos papildymo darbus. Bus užtikrintas paviršinio vandens nutekėjimas, pagerinta žvyro danga. Dabartinė važiuojamoji dalis yra nusidėvėjusi, po lietaus keliai tampa sunkiai pravažiuojami, ypač pavasario laikotarpiu, nėra vandens nutekėjimo griovių. Darbai bus atliekami šiose kelių atkarpose:

- kelio Nr. BR-25 (Nemajūnai–Šilėnai) atkarpa;
- kelio BR-14 (Būdų k.–Voseliūnų k.) atkarpa;
- kelio BR-16 (kelias A16–Būdos–Babrongs) atkarpa;
- kelio BR-N004 (kelias 3310–Šilėngirė (Padvariškių k. Pamiškės gatvė);
- kelio Nr. BR-35 (jungtis tarp kelio Nr. 3315 ir Nr. BR-32) atkarpos.

Netrukus prasidės darbai kelyje Nr. BR-35 (stambiagabaričių atlikę surinkimo aikšteli). Darbus visuose keliuose planuojama atlikti dar šiais metais.

• Spalio 24 d. Birštone vyko apvaliojo stalo diskusija „Po-kyčiai: prie sveikatos centrų starto linijos – 40 savivaldybių“. Diskusijoje dalyvavo LR sveikatos apsaugos ministras Arūnas Dulksys, ministerijos Asmens sveikatos departamento vyresnioji patarėja Vilma Srogė, Valstybinės ligonių kasos direktorius Gintaras Kacevičius, Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė, Jurbarko savivaldybės meras Skirmantas Mockevičius, Alytaus savivaldybės meras Nerijus Cesuliš, Molėtų savivaldybės meras Saulius Jauneika, diskusiją moderavo savaitraščio „Lietuvos sveikata“ vyriausioji redaktorė Deimantė Gruodė. Pagrindinė diskusijos tema – naujai besikuriančių sveikatos centrų savivaldybėse pradžia. Diskutuota apie sveikatos centrų kūrimo iššūkius, savivaldybių patirtis, finansavimą, gydytojų trūkumą, bendradarbiavimo, o ne konkurencijos skatinimą tarp skirtingų sveikatos priežiūros įstaigų.

• Spalio 25 d. „Eglės sanatorijoje“ vyko tradiciniai Birštono savivaldybės merės verslo pusryčiai su verslo atstovais. Jų metu Savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė pristatė savivaldybės vydomus projektus, ateities planus, turizmo statistiką, Birštono sveikatos centro įkūrimą, situaciją videntvarkos srityje. Aptarti Birštono sporto centro ir Birštono kultūros centro planuojamai renginiai, kurorto pasiruošimo Kalėdų laikotarpiui klausimai. Savivaldybės merė domėjos, su kokiais iššūkiais susiduria vietiniai verslo atstovai, kokios naujovės jų veikloje, kokie ateities lūkesčiai.

Birštono savivaldybės taryba – be vieningos opozicijos

Birštono savivaldybės tarybos mažumoje likusios politinės jėgos iki šiol oficialiai nepaskelbė apie darbą vieningoje opozicijoje.

Keturi opozicinės „Lik Birštone“ frakcijos atstovai (Regionų partija) ir du grupės „Kartu Birštono labui“ nariai (TS-LKD bei Demokratų partija „Vardan Lietuvos“) per keliis mėnesius nuo rinkimų pradžios nesusitarė ir Savivaldybės tarybos posėdžio pirmininkui nejiteikė viešo pareiškimo apie sudarytą opoziciją, išsirinktą jos lyderį ir veiklos kryptis. Nebuvo patvirtintas ir Kontrolės komiteto pirmininkas, kurį pagal Savivaldos įstatymą iš komiteto narių deleguoja opozicija raštu, pasirašyti daugiau kaip pusės visų jos narių ir viešai įteiktu Savivaldybės tarybos posėdžio pirmininkui.

Kontrolės komiteto pirmininką skyrė Taryba

Spalio 19 dieną Birštono savivaldybės tarybos posėdyje dalyvavęs Vyriausybės atstovas Kauno ir Marijampolės apskrityse Andrius Cechanavičius pabandė atsakyti į Tarybos nariams, žiniasklaidai kilusius klausimus, kaip būtų galima išspręsti šią situaciją ir testi sklandų Tarybos darbą.

Vyriausybės atstovas akcentavo, kad opozicija turi būti vieninga, ji negali likti susiskaidžiusi į atskiras frakcijas ir grupei, antraip ji praras galimybę išsirinkti opozicijos lyderį, siūlyti Kontrolės komiteto, Etikos ir Antikorupcijos komisijų pirmininkų kandidatūras.

Kadangi ir šiame posėdyje Tarybos mažumoje likusios frakcijos ir grupės nariai nepateikė oficialaus pareiškimo dėl opozicijos sudarymo, daugumas politikų balsais buvo pritarta socialdemokratų frakcijos siūlymui į darbotvarkę įtraukti klausimą dėl Kontrolės pirmininko paskyrimo.

Valdančioji dauguma pasirinko

kandidatą ne iš savo gretų, į Kontrolės komiteto pirmininko pareigas pasiūlė mažumoje likusios grupės „Kartu Birštono labui“ narę Jurgita Šeržentienę. Savo ruožtu kolegė dėl jos asmeninių savybių ir darbo patirties delegavo ir kitas šios grupės narys Darius Šeškevičius. 10 politikų pritarė jos kandidatūrai, 4 – nebalsavo.

Opozicinės frakcijos „Lik Birštone“ atstovas Andrius Lik, kuris, sprendžiant iš ankstesnių pasisakyti, galimai pretendavo tapti ir opozicijos lyderiu, ir Kontrolės komiteto pirmininku, išsakė nemažai pastabų dėl jo nuomone, netobulų įstatymų, sprendimo projekto teikimo tvarkos, į jas atsakė, teisinis niuansas paaiškino Vyriausybės atstovas.

Išrinktoji Kontrolės komiteto pirmininkė J. Šeržentienė, nors ir jausdamasi nejaukiai dėl valdančiosios daugumos politinio „ėjimo“, patikino, kad yra pasiryžusi kompetentingai eiti priskirtas pareigas. Vieni iš būsimų darbo kertinių veiklų ji įvardino iniciatyvą atlikti

mikroklimato Birštono savivaldybės darbovių tyrimus, anonimiškes darbuotojų apklausas, vertinant jų darbinę motyvaciją.

Priėmė per trisdešimt sprendimų

Birštono savivaldybės taryba priėmė sprendimus dėl 36 į darbotvarkę įrašytų klausimų. Išaugus darbo užmokesčiui, priemonių įsigijimo kainoms, 20 proc. buvo padidintos „Tulpės“ sanatorijos teikiamu sveikatingumo kompleksu paslaugų kainos, nepaklausios paslaugos išbrauktos iš sąrašo.

Taryba pritarė funkcinio bendradarbiavimo būdu veikiančio Sveikatos centro savivaldybėje steigimui. Rugseji koordinuojančia įstaiga išrinktas Birštono pirminės sveikatos priežiūros centras inicijuos bendradarbiavimo sutartis, jos bus sudarytos tarp devynių sveikatos priežiūros įstaigų. Tarp jų – ir Birštone veikiančios sanatorijos, Prienų ligoninė, Prienų PSPC, Baltijos psichikos sveikatos centras bei Kauno r. visuomenės sveikatos biuras. Savivaldybės gydytojos Eglės Grinevičienės teigimu, priėmus šį sprendimą, gyventojai sveikatos priežiūros paslaugas gaus arčiau gyvenamiosios vietas. Pasak jos, jau susi- tarta dėl pirminės rehabilitacijos PSDF lėšomis kurorto sanatorijose. Žadama, kad dar šiemet Birštone bus įsteigta greitosios medicinos pagalbos tarnybos postas, kuriamė visa parą budės paramedikas, slaugytojas ir vairuotojas. Tarnyba bus

(Nukelta į 7 p.)

Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė su pusryčiuose dalyvavusiais verslo atstovais.

Artėjant Visų šventųjų dienai

Nuotraukos antroje pusėje randame užrašą: „1935 m. rugpjūčio 14 d. Atlankė šį kapą brolis. A. A. Jurgio, mirusio rugpjūčio mėn. 4 d. 18 val. sportuoojant (7 val. van.)“. Nuotrauka buvo padovanota Sakraliniams muziejui birštoniečio. Ji liudija apie netekti jauno žmogaus, pasirinkusio dvasinį pašaukimą, beje, kaip ir nuotraukoje esantis jo brolis dvynas Paulius.

Artėjant Visų šventųjų dienai, ši fotografija kelia daug įvairių emocijų, minčių ir išgyvenimų. Dvasinė kančia, iškelias artima jam į amžinuosius namus, dažnai prislegia savo sunkumu. Tačiau kančios pasaulis turi ir savo sutelktumą. Jame glūdi ypatingas iššūkis, kviečiantis žmogų pažvelgti iš naujo į save, permastyti savo vertybės. Kančia dažnai atgręžia žmogų į bendrystę ir solidarumą su kitais ir padeda surasti kentėjimo prasmę. Prisimintina apaštalo Pauliaus ištaria: „Dabar aš džiaugiuosi savo kentėjimais už jūs“. Tai patirtis, kuri „skirta“ žmogui pranokti save. Patyrus ribinę situaciją, atrandamas žmogiškas potencialas, īgalinančias asmens tragediją paversti triumfu, sunkią žmogaus padėti – laimėjimu.

Šv. popiežius Jonas Paulius II apaštališkame laiske „Salvifici Doloris“ (1984 01 11) apie žmogiškosios kančios prasmę rašo, kad yra trys pagrindiniai kančios supratimo būdai. Pirma, kančia turi išbandymo pobūdį. Prisimintina istorija, kai Viešpats sutinka kančiomis išbandytį Jobą, norėdamas parodyti jo teisumą (Job 1, 9 – 11). Antra, yra auklėjamoji kančios reikšmė. Pavyzdys, kaip Dievo Išrinktajai tautai siūstos kančios buvo Dievo gailestingumo ir nuolatinio kvietimo atsiversti atspindys, nes bausmės buvo skirtos ne pražudyti, tačiau pamokyti (2 Mak 6,12). Kalbant apie atskiro žmogaus kančią, labai atsargiai reikia ją vertinti kaip jo konkretūs nuodėmės pasekmę. Kentėjimas visada yra blogio patyrimas, o žinome, jog Dievas žmogų sukūrė būti laimingam. Tad tik atsigrežiant tikinčiu žvilgsniu į Kristų igijamas pagrindas galutiniam gėriui. Trečia, kančia tarnauja atsverimui ir gėrio atstatymui. Per netekties išgyvenamą skausmą sunkios ligos situacijose jis gali atpažinti dieviškajį gailestingumą, o tai sustiprina gėrį pačiam žmoguje, jo santykiose su ki-

tais zmonėmis ir su Dievu.

Apie mirties priemimą kaip natūralią žemėšoko gyvenimo pabaigą nedžiai kalbame. Ar lietuvių prieš šimtmetį taip pat vengė šios temos? Šis žmogaus etapas buvo suvokiamas kaip neišvengiamas žmogaus gyvenimo reiškinys. Mirties ir laidojimo apeigos buvo atliekamos iškilmingai, tačiau be dramatizmo ir kraštinių emocijų. Žinodamas, kad artėja gyvenimo pabaiga, mirštantysis jai ruošdavosi. Susirinkus artimiesiems prie mirštančiojo lovos, jis atsiprašydavo už gyvenime padarytas klaidas, prašydamas Dievo malonės gyviesiems. Aleksandras Solženycinas viename savo apsakymu pasakoja, kad įvairių tautybių tremtiniai „be triukšmo, nesigirdami, kad nemirs; visi jie pasitikdavo mirtį romiai. Jie ne tik neatidėliodavo turto padalijimo akimirkos, tačiau iš anksto labai ramiai jai ruošdavosi, nurodydavo, kam atiteks kumelė, kam viščiukas... Ir užgesdavo su savotišku palengvėjimu, sakytm paprasčiausiai persikraustydavo į kitą trobą.“

Prancūzų tyrėjas Philippe Aries teigia, kad išsisus šimtmečius pasaulyje mirtis buvo įprasta, artima, neskaudi, tarsi prijaukinta. Tradicinėje visuomenėje įprastai artimieji apsupdavo mirštantį ir bendraudavo su juo iki paskutinio atodūsio. Šiandien dauguma išeina amžinbėn lagoninėse, kur dažnai prie mirštančiojo néra galimybės budeti. Požiūris į merdintį žmogų, kaip į orų asmenį, pradingęs, jis tik stebimas kaip klinikinis objektas, yra izoliuotas. Nepaisant geros priežiūros ir ilgo pragyvenamo amžiaus, žmogus, artėjant mirčiai, tampa vienišas ir pažemintas. Visuomenės mąstyme įvyko tam tikra permanina, kad mirštantieji nebeturi statuso, nes nebeturi socialinės vertės, neturi orumo. Viduramžiais ir renesanso krikščionybėje gyvenimo bėgyje pelnytas geras vardas turėjo prasmę dangiškojo gyvenimo tikrovei. Šiuolaikinė visuomenė, dažnai

nuvertinanti tikėjimą ir būsimą amžinąjį gyvenimą, nevertina mirštančiojo asmens. Mirti vis dažniau ligonis vežamas į ligoninę. Namai netampa mirties vieta. Nūdienos žmogui mirties laukimas dažnai susijęs su didele baime.

Krikšcionis tiki, kad ir išėjimo momente dalyvauja žmogaus Kūrėjas. Jeigu mes gyvename su Kristumi, esame pasirengę mirti drauge su Juo. Nukryžiuotasis yra pavyzdys, kaip priimti suėmimą, įkaliniama, pažeminimą ir galop mirtį. Jis liūdėjo, maldoje prašė savo Tėvo atitolinti kančią. Tačiau savo maldą Getsemanės sode baigė ištara „Tebūnė tavo valia“. Iš meilės ir pagarbos Dievui krikšcionis priima ir dėkoja už visas jam tekusias patirtis. Lietuviams XX a. būdingas tradicinis gyvenimo baigmės priemimas.

Šiandien įdomu skaityti apie marinimą senovėje. Ignas Končius kūrinyje „Žemaičių šnekos“ itin vaizdziai aprašo, kaip kaimynai buvo pakviečiami ateiti palydėti merdinčio žmogaus. Motyvas: „kad neapkalbėtū vėliau, jog seni pagalvę uždėjė užspaudėmė“. Ateina net tie, su kuriais sunkus ligonis nesugyvendavo, tarsi atsiprašydami, užmiršdami barnius. Skaito mirštančiųjų maldas. Sustodami garsiai melstis, vieni tyliai poterius kalba, kiti mirštančiajam pagalves pataiso, uždegta žvakę nugnyba, *kad nerūktų*, po pagalve paieško, ar nėra koks švento globėjo paveikslėlio. Vis primena mirštančiajam: „Antanai, miršti, kelk širdį į dangų, atleisk vienims, ant kurių buvai užsirūstintęs. Antanai, miršti, šaukis šventojo Antano, kad užtarčiau tave prie dangaus vartų, kad atitolintu pragaro kančias. Antanai, miršti. Šaukis Jėzaus penkių žaizdų, šaukis prie Sopulingtonios Dievo Motinos septynių kardinų jos širdyje. Antanai, neužmerk akių, neatleidęs visiems savo kalininkams. Visą laiką kūsa mirštančiam į akis kryžių, kilnoja žvakę, šlaksto šventintu vandeniu. Mirus, marintojai pasišnekuoja dėl to,

Prie vienuolio Jurgio Leonavičiaus SJ kapo stovi (iš kairės): tėvas, sesuo ir brolis Paulius Leonavičius OFM. Fotografija iš muziejaus rinkinių.

kad tai buvęs geras žmogus, taikus su kaimynais, teisingas... Ką padarysi, ne jis pirmas, ne jis pasutinės. Visiems reik mirti.“

Ditrichas Bonhoeferis kentėjimus pavadina tikros Kristaus monokinystės ženklu, todėl kilnus žmogus mąsto: jei Kristus dėl manęs iškentėjo nukryžiavimą ir tiek skausmo dėl manęs, aš galu taip pat ištverti šią kančios patirtį. Kantriai, nepraradus tikėjimo, išgyventi etapą yra keliai, kaip susitaikyti, kaip priimti netekties sielvarto išgyvenimą. Yra aprašyta, kad net savo vidinį gyvenimą ištobulinę šventi asmenys, patyrę kančios akimirkas, labai lėtai tardavo „Tėve mūsų“ ar kitą žinomą maldą, mąstydamai apie žodžiuose glūdinčią prasmę. Mąstomoji malda yra naudingosné vidinio gyvenimo augime nei šimtų kartų greitakalbe *poteriaujant*. Kančios akivaizdoje mūsų tikėjimo branda

patikrinama. Jeigu žmogaus tikėjimas yra tikras, ištikusi netekties, sunkios ligos situacija *neišmuo iš vėžių*. Dažnai mūsų tikėjimui trūksta tikrumo.

Palyginimas apie gailestingają samarietį Šventajame Rašte lydėjo Bažnyčios ir krikščionybės istoriją. Palyginime nurodomas, koks turi būti mūsų kiekvieno santiukis su kenčiančiu artimų. Mes negalime abejingai „praeiti kita kelio puse“, turime sustoti prie jo, sustoti prie kito žmogaus kančios, ne smalsumo vedami, o pasirengdami pasitarauti. Tai tikra vidinė širdies nuostata. Kristus, pažistantis žmogaus vidų, pabrėždamas jausmus, nori parodyti, jog jie yra svarbūs mūsų santiukui su kito žmogaus kančia. Mūsų užuojauta kenčiančiąjai kartais būna vienintelė ar pagrindinė mūsų meilės išraiška.

Dr. Roma Zajančauskiene

Delfi TV programa

2023.10.30-2023.11.05

PIRMADIENIS

06:00 TIESIOGIAI UKRAINOS ŽINIOS „UKRAINA 24“

07:00 Šiandien kimba (8)

08:00 Delfi diena. Svarbiausią įvykių apžvalga (k)

09:00 Kelionės tikslas – Žemaitija (4)

09:30 Lengvai ir skaniai (4)

10:00 Legendinis žaidimas „Taip ir Ne“. Vedėjas A. Valinskas (8)

11:00 Šiandien kimba (8)

11:55 Kenoloto

12:00 Aurimo būstas (18)

12:30 Jūs rimtai? (8)

13:00 Kasdienybės herojai

14:00 Pas Editą

14:30 Krepšinio zona

15:00 Delfi diena. Svarbiausią įvykių apžvalga

16:00 I pasaulio kraštą (11)

16:30 I pasaulio kraštą (12)

17:00 Orijaus kelionių archyvai

17:55 Kenoloto

18:00 Iš esmės

19:00 Burėmis į arką (16)

19:30 Skanios kelionės (52)

20:00 Kas meluoja? Jaučius Matonis bando atpažinti ugniaugesi (-ę)

20:30 Pas Editą

21:00 Kasdienybės herojai

22:00 Ūkininko Petro dienoraštis (69)

22:30 Jėga ir Kenoloto

22:35 Skanios kelionės (53)

23:05 Iš esmės (k)

00:10 Delfi diena. Svarbiausią įvykių apžvalga (k)

01:10 Delfi RU. Naujienos rusų kalba

01:40 TIESIOGIAI UKRAINOS ŽINIOS „UKRAINA 24“

ANTRADIENIS

06:00 TIESIOGIAI UKRAINOS ŽINIOS „UKRAINA 24“

07:00 Alfо didysis šou (8)

gamtos takais (1)
11:30 Čia – Lietuva. Įstabiais gamtos takais (2)

11:55 Kenoloto

12:00 I pasaulio kraštą (15)

12:30 I pasaulio kraštą (16)

13:00 Orijaus kelionių archyvai

14:00 Skanios kelionės (54)

14:30 Egzotiniai keliai. Šiaurės Korėja (1)

15:00 Egzotiniai keliai. Šiaurės Korėja (2)

12:00 Kasdienybės herojai

13:00 Orijaus kelionių archyvai

14:00 Skanios kelionės (53)

14:30 Ūkininko Petro dienoraštis (69)

15:00 Delfi diena. Svarbiausią įvykių apžvalga

16:00 Pas Editą

17:00 Orijaus kelionių archyvai

17:55 Kenoloto

18:00 Iš esmės

19:00 Ūkininko Petro dienoraštis (69)

19:30 Skanios kelionės (53)

20:30 Mamų virtuvė (4)

20:30 Lengvai ir skaniai (4)

21:00 Kriminalinė Lietuvos zona su D. Dargiu

22:00 Burėmis į arką (17)

22:30 Jėga ir Kenoloto

22:35 Skanios kelionės (54)

23:05 Iš esmės (k)

00:10 Delfi diena. Svarbiausią įvykių apžvalga (k)

01:10 Delfi RU. Naujienos rusų kalba

01:40 TIESIOGIAI UKRAINOS ŽINIOS „UKRAINA 24“

02:15 Ūkininko Petro dienoraštis (69)

02:30 Jėga ir Kenoloto

02:35 Skanios kelionės (53)

03:05 Iš esmės (k)

04:10 Delfi diena. Svarbiausią įvykių apžvalga (k)

05:10 Alfо didysis šou (8)

06:00 Alfо didysis šou (8)

11:00 Č

Kapų tvarkymas kapinėse nesibaigia: sutvarkę išrūšiuokite atliekas

Sutvarkytį kapai parodo mūsų požiūrį į mirusius, vaizdas už kapinių tvoros – į gyvuosius, kuriems tenka ne tik matyti, bet ir sutvarkytį iš kapinių išneštas bei išmestas atliekas.

Artejant lapkričiui, Visų šventųjų ir mirusiuų atminimo dienoms, kapų atliekų kiekiai milžiniškai išauga. Smarkiai padaugėja darbo ir atliekų tvarkojamams, skubantiems ne tik ištūstinti greitai prisipildančius konteinerius, bet ir sutvarkytį atliekų tvarkymo įrenginius atvežtas kapų atliekas.

Jas visas tenka išrūšiuoti taip, kad kuo mažiau atsidurtų savartynė – ten patenkancios atliekos labai brangiai kainuoja! Rūšiuotos atliekos į savartyną nepatenka.

Didžiausią kapų atliekų dalį sudaro žaliosios atliekos. Joms prie didžiųjų regiono kapinių yra pastatyti papildomi konteineriai, į kuriuos reikia mesti žolę, spyglius, lapus, nuvytusias gyvas gėles.

Stiklinius žvakų gaubtus meskite į stiklo konteinerį, metalinius dangtelius, plastikinius įdėklus, plastiko vazonus – į plastiko. Jeigu prie kapinių, kurias

lankote, néra rūšiavimo konteinerių, stiklo, plastiko atliekas sudėkite į maišelį ir parsivež sumeskitė į konteinerius prie savo namų.

Dirbtinės gėlės, puokštėms naudojamos kempinės, plastikiniai krepšeliai karkasai perdirbimui netinka – juos meskite į mišrioms kapų atliekoms skirtus konteinerius, o geriausia – visai nenaudokite.

Geriausias pasirinkimas mirusiuų atminimui pagerbti – gyvos gėlės ar jų kompozicijos ir vienadvi žvakės su daugkartinio nau-

dojimo stikliniais gaubtais.

Alytaus regiono atliekų tvarkymo centro darbuotojai pastebė, kad pastaruoju metu kapinių atliekos yra jau daug švaresnės, geriau išrūšiuotos. Džiugina ir tai, kad bendruomenėse populiarėja žalijuų atliekų kompostavimas, prie kapinių įrengiant tam skirtas vietas.

Rūšiavimo kultūra pamažu ateina ir į kapines.

Alytaus regiono atliekų tvarkymo centro inf. Už. Nr. 069

Darganotą dieną rankos nenusvyra

Išaušo prieš mėnesį suplanuotas talkos rytas. Birštono bočiai su įrankiais rankose stovinavo prie „IKI“ ir laukė pragiedrulių. Susirinko visi iki vieno. Jeigu numatyta, bus ir padaryta. Mirusiuų prisiminimas ir pagerbimas mums tapo priederme ir gerų darbų tasa nuo 2006 metų, kai mus šiam tikslui subūrė „Bočių“ bendrijos įkūrėja ir gamtos grožio puoselėtoja Terės Murauskaitė.

Geriausia tai, kad nelyja. Ir vienkiutis ragindami lipome į laukiančius automobilius. Vežėjai – Jonas Liuiza, Leonas Barutis, Vytautas Klimavičius, Jonas Marčiulionis ir Raimondas Mikėnas – priglaudė talkininkus ir jų pojges darbo priemones. Visiems ruseino viltis, jeigu ir neprāvis saulutė iš po debesų, svarbu tik nelyt iš viršaus. Ir vėle pro žaliuojančių žiemkenčių ir rapsų laukus riedėjome Gudakalnio kapinių link. Užverti varteliai bylojo kapų ramybę ir skendinciamė rūke nesimate už upės menamo Ožkų pečiaus. Nuo vasaros suaugusios, suvežėjusios viksvos trukdė darbų spartą, pančiojo grėblius ir kaupunktus. Jeigu nors kartą per metus čia pašeimininkautų šienpjoviai, talkininkų darbas būtų daug lengvesnis. Nuo kapų kauburėlių nupešime žoles, nugriebėme lapus, lyg raganų plaukus išskedenome susivijusias viksvas, uždegėme žvakeles ir susikaupėme maldai už tuos, kurie čia ilisi.

Nelijo, bet kopimas į neįyažiujamą kalną buvo slidus dėl šlapiai, čežančių lapų. Laikydamiesi už medžių šakų ir vieni kitų, yrémės į priekį. Kaip gera, mes vėl įkopėme. Eilinių kartų nugalėjome sunkumus ir pro Nemajūnus pasukome į Panemunio kapinaitės. Pušų gojynėlis mums moja iš tolo. Čia mus pasitinka šią vasarą „Bočių“ bendrijos

nario Jono Algirdo Vilkaičio iniciatyva ir mūsų bendromis pastangomis pastatytas Rūpintojėlis. Jis nenusiminės, tik susimastęs – gal apie čia besiilsinčiusis, o gal ir apie mus, nestokojančius geros valios darganotu metu daryti kilnus darbus. Panemunio kapinėse nerai kapo žymės kauburėlio, palinkusio kryžiaus ar paminklinio luito. Dar pavasarį mūsų iškirsti šabakštynai

neatželė, viena kita šaka, vėjo nugenėta, nukritusi, tai ir visa triūsa. Pasimeldę už čia besiilsinčiusis, žvelgdami su nerimu į dangų, kad tik nepratrūktų lietus, sukame į Nemajūnų kapines.

Savo lankymo misiją pradeda me nuo Stanislovo Moravskio – žymaus lietuvių dvarininko, aristokrato, gydytojo, etnografo, keliautojo, rašytojo, poeto, teisininko, filantropo koplyčios, kurioje jis ilisi nuo 1853 metų. Prisimename kiekvienais metais visuomenėje minimus, jo kūrybai ir gyvenimui skirtus teminius skaitymus ir džiaugiamės galėdami prisigausti prie šio žmogaus ištakų. „Kas ta šalis?“ – tai klausimas, į kurį St. Moravskis atsakė knygoje „Nuo Merkinės iki Kauno“. Uždegė žvakeles jo atminimui, čia pat, prie koplyčios kampe, nusilenkiame čia besiilsinčiai buvusiai bendrijos narei Onai Bunevičiūtei, sustojame prie Juozo Šleikaus kapo. Esame dėkingi už jo knygą „Birštono muziejus. Birštono kurorto istorijos apžvalga“, reprezentuojančią Birštoną. Yra sakoma, kad žmogus gyvas iki tol, kol kalbame apie jį, mename jo darbus. Kiek paėjė nusilenkiame buvusiems mūsų bendrijos nariams Juzefai ir Alfonsui Gabrilevičiams, mename juos, kaip mūsų krašto verslo pradininkus, uolius krikščionis.

Nelyja. Vis dar nelyja. Sustoja me prie buvusio LRS nario Juozo Palionio kapo. Minime jį už gerus darbus, jo pagalbą, vykdant mūsų bendrijos veiklą, jo pritarimą atgavinti Panemunio kapų atminimą, apgailestaujame dėl jo tragisko likimo, gérėmės prie jo kapo atsiadusia naujiena – kilnojamaja bibliotekė su A. Palionio iniciatyva išleistomis knygomis. Čia pat –

(Nukelta į 8 p.)

Birštono savivaldybės taryba – be vieningos opozicijos

(Atkelta iš 5 p.)

išlaikoma valstybės lėšomis. Tam tikroms pacientų grupėms garantuojama nemokamo pavēžėjimo į gydymo įstaigas paslauga.

Architektūros ir kraštovarkos skyriaus vedėjo Manto Michaliunjo teikimu, daugumas balsais buvo patvirtintas Birštono savivaldybės viešųjų elektromobilių įkrovimo prieigų planas, kuriamo numatyti papildomos vietos elektromobilių stotelėms įrengti, iš viso 33 sekcijos. Pranešėjo teigimu, triukšmingos stotelės bus išdėstytes užmiestyje, betriukšmės atsiras miesto centre, elektromobilius bus galima krauti ir Birštono vienkiemyje, ir turistinėje zonoje.

Tarybos narys Vytautas Silevičius siūlė įkrovimo stoteles labiau sukoncentruoti vienoje vietoje, galbūt aikštėse prie gaisrinės ar Javimo gatvėje, ir neužimti automobilių parkavimo vietų miesto centre. Jo siūlymas nebuvu svarstomas, už parengtą sprendimą projektą balsavo 11 Tarybos narių, 3 – susilaikė.

Biudžeto ir apskaitos skyriaus vedėjos Onos Grigoniénės prašymu, Taryba patikslino šių metų Savivaldybės biudžetą 368 tūkst. eurų tikslinių dotacijų ir kitų lėšų suma, perskirstė asignavimus, papildomai skirta lėšų socialinei srityai, darbo užmokesčiui, socialiniams draudimui, išeitinėms išmokoms, pavēžėjimui. Merė Nijolė Dirginienė apgailestavo dėl susidariusio lėšų stygiaus, pirmiausia ugdymo procesui finansuoti. Pasak jos, susiklostė nenormali situacija, nes iš Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos negaunama pakankamai lėšų ugdymo reikmėms, todėl Savivaldybė iš savo biudžeto šiai srityai skiria lėšų papildomai. Bendroje sumoje su švietimo pagalbos specialistų atlyginimais susidaro

apie 100 tūkst eurų suma, kuri, mėnesių teigimu, yra didelė našta Savivaldybei.

Vytautas Silevičius, Jurgita Šeržentienė atkreipė dėmesį į tai, kad kai kuriems iužtarnautą poilsį išejujims įstaigų vadovams išmokėtos itin dideles išeitinės kompensacijos už nepanaudotas atostogas. Merė pritarė, kad šis klausimas biudžetinėse įstaigose turi būti atidžiau kontroliuojamas, ir darbuotojai nekaupant atostogų.

Pritarta Birštono savivaldybės administracijos dalyvavimui bendrame „Lietuvos sezonas Prancūzijoje 2024 m.“ meno programos projekte, taip pat – partnerystės suarties su Ukrainos Shatsko savivaldybe (Ukraina) pasirašymui, tarp bendradarbiavimo kryptį įtraukiant ir sporto sritį.

Taryba pritarė bendradarbiavimo sutarčiai ir su AB „Lietuvos automobilių kelijų direkcija“ dėl laukimo paviljonų įrengimo valstybinės reikšmės kelyje, šalia kapinių. Šis projektas bus įgyvendinamas dalyvaujamojo biudžeto lėšomis. Taipogi pakeistas ankstesnės Tarybos sprendimas „Dėl žemės sklypų pirkimo Birštono savivaldybės nuosavybėn Škėvoniu kapių plėtrai“. Kaimyninės savivaldybės yra pasirašiusios susitarimą dėl kapinių priežiūros kaštų pasidalinimo, todėl ir išlaidos perkant sklypus bus pasidalintos atitinkamai – 30 proc. lėšų skirs Birštono, o 70 proc. – Prienų r. savivaldybė.

Tarybos posėdyje priimti ir kiti sprendimai, susiję su nekilnojamuoju turto, vietinės rinkliavos lengvatominis, socialinio būsto fondo sąrašo pakeitimais, socialinio būsto nuomos rinkos kainomis ir tarybinių gyvenamųjų patalpų nuomos, biudžetinių įstaigų naujų nuostatų patvirtinimais, infrastruktūros, išstatinio kapitalo didinimo ir kitais klausimais.

Dalė Lazauskiene
Autorės nuotrauka

IVAIRŪS

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTO-LIZINGAS. * Paskolos nuo 100 iki 25000 Eur, laikotarpiu nuo 2 iki 120 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mėn. * Mažos palūkanos. Pvz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mėn. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 8 601 50 935, Ričardas. Ind. pažyma nr. 6121263.

11.03 19 val.

Birštono
kultūros
centre

Vladas Bagdonas /
Giedrius Arbačiauskas
Monika Marija /
Dovilė Kazonaitė
Mantas Jankavičius /
Rokas Spalinskas
Rokas Laureckis
Jovita Vaškevičiūtė /
Joana Gedmintaitė
Saulius Vasiliauskis
Martynas Žukauskas

LIETUVA
VALSTYBINIS ANSAMBLIS

Bilietai.lt
ir kultūros centro kasa

KOLIAŽINĖ OPERA

MAŽVYDAS

pagal Justiną Marcinkevičių

Birštono TAU keliauja su rudeniu

Sakoma, kad ten, kur mūsų nėra, ir žolė – žalesnė, ir dangus – mėlynesnis. Spalio 18 d. Birštono TAU studentai nusprendė patikrinti šį teiginį ir išvyko į Žemaitiją. Žolė lyg ir nebuvo kitokia, bet dangus iš lietingo Birštono pasikeitė į saulėtą Plungeje. Jei ir pasirodė vienas kitas debesiukas, tai nulijo smagiai, kol mes klausėmės dvaro šeimininkės pasakojimo apie Oginskius ir jų šaunią giminę, dvaro ponų gyvenimo subtilybes ir bendravimo ypatumus. Kai išėjome iš puikaus dvaro kaičios išgérę, pyragu pavaišinti, vėl radome saulutę ir linksmai telkšančias balas. Lietaus nupraustas parkas atrodė dar įspūdingesnis. Grožėjomės jo didingumu, puikiu išplanavimu, tilteliais.

Nuvykę į Babrungėnus, mėgavomės puikiais vaizdais ir „Iešnallės“ kaimo turizmo sodybos šeimininkų svetingumu bei nepakartojamu bendravimu su svečiais: šokome, dainavome, žaidėme ir ragavome žemaičių kastinį su bulvėmis bei kanapėmis, šonkauliukus su troškintais kopūstais. Net gaspadinės ašarų teko gurkštelėti.

Kol taip linksmai sėdėjome, pro langus matėme krintančius lietus

lašus, bet, keliaujant po Platelius, oras vėl mus lepino. Plateliuose apžiūrėjome puikius dvaro sodybos (XVII a. 2-oji pusė) pastatus – daržovių rūsių, jaują, oficiną, arklinės ir svirną, pabuvojome Šv. apaštalu Petro ir Pauliaus bažnyčioje, aplankėme Platelių grafo brolio ir sesers Šuazelių kapą šventoriuje, viešėjome Platelių turizmo centre, apžvalgos aikštéléje grožėjomės nuostabiais vaizdais, klausėmės

įdomių gidės pasakojimų.

Grižome linksmai klegėdami, džiaugdamiesi puikia kelione, už kurią esame dėkingi mūsų kelionių organizatorui Antanui Kisieliui, direktorei Nijolei Jakimonienei.

Dėkojame Birštono savivaldybei už mūsų veiklų rėmimą. Kai pasisvečiuoj kitur, išsiilgti namų, tačiau visos kelionės mus praturtina ir padovanoja daugybę puikių emocijų, neužmirštamą akimirką, todėl

grįžtame geresni ir turtingesni savo vidumi, galintys net ir rudens daranoje pamatyti grožį.

Asta Ferevičienė
Birštono TAU dekanė

Kuriame naujas tradicijas Birštono gimnazijoje

Birštono vaikų lopšeliai-darželiai „Vyturėlis“ ir „Giliukas“ kasmet išlydi savo priešmokyklinės klasės auklėtinius į Birštono gimnaziją. Būsimos pirmokų mokytojos aplanko juos darželyje gegužės pabaigoje, aptaria su auklėtojomis kylančius džiaugsmus ir rūpesčius, dalinasi metodine patirtimi. Birželio mėnesį vaičiai atvyksta susipažinti su mokykla. Jie dalyvauja specialistų ir pirmųjų mokytojų pamokėlėse, ekskursijoje po mokyklą. Šio susitikimo metu Birštono gimnazijoje lankosi ir pirmokų tėveliai. Jie sužino atsakymus į rūpimus klausimus, patys susipažsta su aplinka, kurioje mokysis vaikas.

Prasidėjus mokslo metams, du mėnesius stebime pirmokėlius, pratiname juos prie mokyklos tvarkos ir mokinio taisyklę, mokomės vieni iš kitų. Baigiantis spaliui vykdomė pirmokų tėvelių, mokytojų apklausas, stebime pamokas, aškinamės, kas mums pavyko, ką dar reikia tobulinti, norint geresnių ug-

dymo(si) ir bendravimo bei bendradarbiavimo rezultatų. Šiais mokslo metais nusprendėme įtraukti ir buvusių priešmokyklinės klasės auklėtojas, pasikviesdami jas apsilankyt i pirmokų pamokose. Džiaugiamės nauja patirtimi ir galimybe patyrinėti situaciją įvairiais aspektais: kas pasikeitė vaikų elgesye, gal atsirado kažkokios naujos charakterio savybės, ar tie pokyčiai geri, kaip keitėsi darbo meto-

dika ir pan. I pirmokų pamokas atvyko abiejų darželių auklėtojos. Po trijų stebėtų pamokų aptarėme situaciją kartu su pirmokų mokytojomis ir gimnazijos administracija. Smagu, kad ir mokytojos, ir auklėtojos negailėjo vienos kitoms grąžių žodžių, džiaugėsi vaikų pokyčiais, dalinosi mintimis, kaip spręsti kylančius sunkumus, kokia darbo metodika pati veiksmingiausia. Vienbalsiai sutarėme, kad tokie

renginiai yra reikalingi ir labai vertingi, kad juos planuosime kasmet. Dėkojame visoms šio susitikimo dalyvėms už skirtą laiką ir neįkainojamas mintis, o darželių bendruomenėms – už gražią bendrystę ir prasmingą bendradarbiavimą su Birštono gimnazija.

Asta Ferevičienė
Birštono gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui

JAU PRASIDĖJO
„GYVENIMO“
PRENUMERATA 2024 M.

„Gyvenimą“ galima užsiprenumeruoti:

• Redakcijoje

(be aptarnavimo mokesčio)
Kauno g. 19 A, Prienai.
Tel.: 8 319 60 012, 8 605 19 327.
El.paštas: zina@gyvenimas.info, info@gyvenimas.info

• Paštuose ir pas laiškanešius

Mobilujų laiškanešių galima išsiskirsti telefonu (8 700) 55 400.

Parduodame durpių briketus ir sveriame jūsų kieme. Tel. 8 659 85 001.

Aukščiausios rūšies pavasariniems kainomis

Akmens anglis – palaida ir fasuota.
Pjuvenų briketai – beržo, uosis.
Durpių briketai – didmaišiuose.
Medžio ir durpių granulės – fasuotos.
Atvežame.

GRASTA Tel. 8 687 36216
Kęstučio g. 97, Prienai

Darganotą dieną rankos nenusvyra

(Atkelta iš 7 p.)

– nuotaikingai nusiteikę ir nepavarę, po gerų darbų akcijos buvo sukti kavinėje „Klėtis“ ir pavaišinti gardožiai cepelinais. Nesėjėjo mūsų sulyti, nespėjome sušalti, draugiškai paprietavę, pasidžiaugę bendreste, su-

grįžome į jau šildomus mūsų būstus. Spalio 26 d. su darželio „Vyturėlis“ vaikučiais, vadovaujami Dizaino studijos vadovės Vilmos Krauskiene, aplankėme Birštono miesto kapines, uždegėme žvakeles čia besiilsintiems, sustojome prie Povilo Sakalauskio, knygnešio Kajetono Sviderskio, tremtinio, šių kapų bažnyčios statybos ir kapi-

nių tvoros fundatorės Felicijos Machwitz kapų. Visų Šventųjų ir Vėlinių dienas mes būsime su savo artimaisiais savuose švytinčiuose Kapinių miestuose su mintimis apie išėjusius ANAPILIN mums brangių žmones.

Julija Barutienė, Birštono „Bočių“ bendrijos pirmininkė

NAUJI BUTAI SU VAIZDU Į NEMUNĄ

BIRUTĖS9.LT

GALIMYBĖ MEGAUTIS GAMTOS GROŽIU IR PAŽINTI MODERNĒJANČIO MIESTO PRIVALUMUS.

PLOTOS NUO 42.94 IKI 97.12 KV.M

KAINOS NUO 65000 EUR

+37061530033

Nemuno

Parengė „Gabijos“ kūrėjų klubas

„Gabijos“ kūrėjai – šviesos keliu

Darganota ir apniukusi, šalto rudens nepaliaujamai prausiama, vis trumpėjanti ir tamsėjanti rudens diena „Gyvenimo“ skaitytojus ir vėl kviečia atsigavinti prie šiluma ir šviesa, meile žodžiu ir kalbai sušildyti „Gabijos“ kūrėjų puslapio.

Birštono – Prienų kūrėjų klubo „Gabija“ įkūrimo data 2007 m. rugėjo 11 d. Pirmojo „Gabijos“ narių susitikimo vieta – Prienų krašto muziejas. Klubo idėjos autorius ir įkūrėjas – krašietis, LR Seimo narys, trijų poezijos knygelių („Gyvenimo taku“, 2002 m., „Lūkescių lietus“, 2004 m. ir „Pasidalinkime mintimis“, 2011 m.) autorius Juozas Palionis. Taipogi daugelio poezijos ir kraštotoyros knygų apie Birštono ir Prienų kraštą bendraautorius, leidėjas ir rėmėjas. Kūrėjų klubas „Gabija“ jungia rašančius, kuriančius, gimtajam žodžiu ir kalbai neabejingus žmones. Vieniems „Gabija“ – startas į kūrybinių patirčių ir atradimų, savo kūrybos knygų išleidimo kelią. Kitiams – galimybė atrasti savajį pašaukimą, skaitytoją, paliki kūrybos pėdsaką, kad ir labai nedidelį, tačiau to paties lietuvių kalbos žodžio pakylėtą ir jausmu sušildytą. Kaip rašė klubo įkūrėjas Juozas Palionis: „Ir mažas kūrinėlis, parašytas iš gyvenimo patirties, iš skausmo, liūdesio ar džiaugsmo, paliečia kitų žmonių širdis, veikia jų jausmus ir neretai skambiu aiudu: kaip pasaka, kaip šiltas žodis sugrižta tai parašiusiam, tai sukūrusiam.“

Po trumpo stabtelejimo vėl sugrižę prie „Gabijos“ kūrybinės ugnies, klubo nariai paruošė ir pasiruošė savo kūrybą skeisti ir ja dalintis. Šiandien klubo veikloje per trisdešimt narių. Artėjant Vėlinėms ir Visų Šventųjų dienai, „Nemunėlio“ puslapyle vyraus ši gyvybės svarbos, išgyvenimų, netekčių, meilės ir amžinos tikėjimo šviesos tema. Apie tai, kas rašančiam žmogui yra kūryba, kūrybinis procesas, gabijiečiai patys ir pasakoja skaitytojui. Malonaus skaitymo su palinkėjimu – lietuvių kalbos žodžio valia prikelti saulę kiekvieno skaitytojo širdyje.

„Gabijos“ kūrėjų vardu –
Valė Petkevičienė

Asta FEREVIČIENĖ

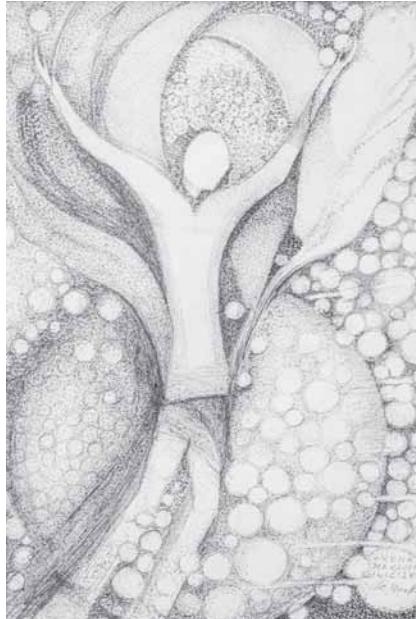
Sukuosi laiko ir nesibaigiančių darbų rate, kaip ir daugelis iš mūsų. Ryte įsimaišau į skubančią minią, vakare trumpam iš jos ištrūkstu tam, kad atsikvėpčiau ir surinkčiau save iš naujo. Ir renku po mažą grūdą, po akimirką, pamiršusi visus ir viską. Tokiais momentais kartais ir gimsta eileraštis, ar šiaip pamąstymas, naujas scenarijus ir pan.

Darbų ir veiklos chaose irgi atsiranda begalinis troškimas „tiesiog ištirpti“, kai jam neatsispiri, trumpam atidedu reikalus, sėdu ir rašau. Paleidžiu tas mintis, kurios nuolat sukas mano galvoje. O, jeigu spėčiau užfiksuočių viską! Turbūt amžiams likčiau anapus realybės. Kartais apninka jausmas, kad kažkas galvoje tiesiog diktuoja tekstą, belieka jį užrašyti. Išgirstu tik vieną sakini, bet, vos pradedu, mintys tiesiog liejasi. Taigi, rašymas man – mano gyvenimo dalis, prasmė ir būdas išgyventi, susivokti, atgauti jėgas, paleisti, kas skauda, kas rūpi, džiugina, tiesiog pasidalinti ir prisiliesti prie kitų žmonių širdies, pajusti minčių bendrystę. Kai kuriu, aš nedirbu, tuomet tiesiog išnykstu ir lieka tik pojūčiai ir mintys. Tai galiu daryti bet kada, bet kur. Kartais pažįstami stebisi, kai eileraštis gimbsta triukšme, kitiems bendraujant ir pan. Jie net nejtaria, kad vos paėmusi rašiklį, palietusi juo popieriaus lapą, nieko negirdžiu ir nematau. Anksčiau maniau, kad visi taip gali, bégant laikui supratau, kad tai – dovana. Aš dėkinga už ją tai galingai visko prasmei, kurios dėka esu čia ir dabar. Kurti man reiškia gyventi.

Tavo žvilgsnis darosi vis blankesnis,
Ji užkloja lyg lapai krentantys metai.
Dar matau, kaip meiliai šypsais.
Skauda. Aš nežinau, kiek tai tėsi.
Tu esi su manim, – nors seniai išėjai.
Kaip aš norėčiau viską pakeist.

Ar gali būti meilė už Tavo
tikresnė?
Niek'o nelaukei ir niekad
nepapraše,
Už mus suklupus tyloj meldeis.
Žadėjai, kad viską padėsi iškėsti.
Kokiai egoistais kartais būna
vaikai!
Mylim Tave, bet ar tai ką pakeis?
Tavo žvilgsnis darosi vis
blankesnis...

Rami ir tokia jauki tyla, degant žvakėms,
Vis dar liūdina ir ilgu išėjusių, artimų...
Mielai išgyventos praeities blyksniai.
Upėmis laikas tekėjo, daug neišsakėm...
Nepasivysime buvusių savo dienų.
Tai, kuo gyvenom, nebesugriž jau!
Liepsnelių jūra lyg sielos vėjyje šneka,
Mes negirdim. O jie, ar dar ilgis savų?
Žiedas nakti nušalęs jau neprazysta.
Vėjas nuklojo spalvotais lapais taką,
Vartai užsiveria ir susimąsciai einu:
Laikas toliau gyventi išdristi...
Rami ir tokia jauki tyla...
.... Einu....

Irena SIPAVIČIENĖ

Kūryba – jausmų išreiškimas, tai kaip savotiškas žaidimas, kada nutolstu nuo realios gyvenimo rutinos, pajuntu dvasios pilnatvę, laisvę, suvokiu, kad turia sielą, jausmus, svajones. Tai man suteikia reikšmės gyvenimui, priverčia susimastyti. Tai man kaip atramos šaltinis, kuris padeda nepalūžti net ir beviltiškiausiu metu. Taip lyg atidara duris ir tegul teka džiaugsmas, lengvas skausmas, amžina jaunystę, energija bei ilgesys... O jeigu dar gaunu atsaką, kad ir labai mažytį „patiko“, patampu pati laimingiausia.

Laiškas mirusiai mamai

Aš norečiau kalbēti apie Vėlines ir Mirusiu Miestą. Ten tiek šviesos kauburėlių trobelėse – saugo ugnį su žvarbę pirštai. Ten, prie kryžių, prie chrizantemu, prie paminklų. Ten tiek žvilgsnių, tiek žingsnių, šnarelio... Mes pilni jų ramybės, jaukumo ir taip gera vaikštinėti tarp jų. Menu su mama čia ateidavom kaip į kokį keistą pasaulį. Vaikystėje man vis atrodė, kad regis, ims ir pakvies mane vėlės į tamsų tunelio vidų... Jos visai iš arti į mane žūri... Su baime pasižūrėjau į mamą. O mama rami. Kruta jos lūpos kalbėdamos maldą, nuo gruodo jau beveik sustingę. Spaudžia rankose šiltą vaško žvakelę.

Artėjant Vélinéms, kaip niekada labiau prisimename išėjusius. Vis labiau trūksta jų buvimo šalia. O kad dabar mama šalia būt, aš jai pasakyčiau tai ir tai... kantriai klausyčiau, nors ir šimtus kartų pasakotas istoriyas... Apkabinusi klausčiai ir klausčiau, ar gerai jaučiasi, ar pailsejo po darbų, gal ko skanaus norinti, ar dar visi skauda kojas, gal vėl pamasažuo-

ti? Apgobčiau vilnone skara pečius... Gailėdamasi, kad taip dažnai negalėjau to daryti jai esant gyvai, kalbuosi su ja Vélinių vakaru, Mirusiu Mieste – kapinėse, ten, kur ji išsisi jau devintus metus, pasirūpinu gėlėmis, uždegų žvakeles, tarytum užkariu namų židini. Kad abiems būtų šilčiau.

Tik pabūsiu su Tavim. – Tyliai ištarui. Prisėdu, kad būčiau arčiau. Susikaupiu. Ne, ne malda!

Rašau mamai laišką. Rašau ne antlapo, rašau mintimis. Rašau, tarsi prateidama pokalbi į išsakau tai, ko nespėjau pasakyti jai esant gyvai. Laiškas – tai didelis atvirumas ir man reikia drąsos išsakyti tai, kas labai drasko širdį. Rankomis stipriai supaudžiu žemį sauja...

Pagaliau išsakau tai, ką jaučiu, kas tuo metu susikaupę mano mintyse. Pasidalinu šiandiena: kuo dabar gyvenu, kur eisiu ir ką darysiu, kokie dideli ir mieli užaugo anūkai, kad jau ir proanūkų sulaukiau. Pasakoju apie save, kuo džiaugiuosi, kokių bėdų turiu, skaudulių ir kokius laiškus

man rasys vaikai... O labiausiai tai guodžiuos, kaip su kiekviena diena man vis labiau trūksta mamos...

Apie politiką ir dabartinius neramumus pasaulyje parašau. Rašau apie tai, kas man atrodo svarbu tik mums abiems. Rašau, rašau, kol pasibaigia visi žodžiai, kol viduje tampa visiškai tuščia. Tuomet pasipila atsiprašymai mamai. Atsiprašinėjų visų. Vaikų, draugų, ižeių ir išižedusių. Atsiprašinėjų tol, kol sukyla jausmai ir... pasipila ašaros...

Taip gera ir ramu. Rodos, kad mama atsakė į visus mano klausimus. Laiškas sudegė žvakelės liepsnoje. Neskaudinu širdies. Ir laikau ramybėje tylą.

Vel į miestą, viskas baigesi – tiek to stebuklo.

Tik namuos paukštėjusios lubos ir maldomis virtusios mintys.

Renata VALATKIENĖ

Kūryba man reikalinga tam, kad papasakočiau, ką matau, girdžiu ir jaučiu. Šiek tiek kitaip, šiek tiek baltais, šiek tiek juodais, o kartais taip spalvotai, bet niekada – nuobodžiai.

Rašyti skatina vidinis balsas tada, kai netelpi savy, tada, kai mintys liejasi lietaus latakais, kai raidės ranką veda per lankas baltas, kur dygsta, auga, veši žodžiai ir kur subrėsta vaisiai, nuskinami žmonių širdžių.

Norisi gyventi

Norisi gyventi, mylėti, dar daug daug visko nuveikti, bet peržengus tam tikrą gyvenimo metų slenkstį, susidūrus su artimųjų mirtimis, kartais aplanko mintys apie būties trapumą ir laikinumą.

Kas bus, kai aš numirsiu? Daugeles sako, kad nevertėtų sukti galvos dėl to, kas laukia anapus, ar busi ten mylimas, ar tavęs ten lauks, ar glostys tau galvą ir batus apaus...

O kiek tada kainuos manieji pelenai? Ar mano kūnui nesant žemėje, kas nors aukos savo sieloje prisiminimus, atkurs mano esybę savo viduje? Ar protinėje vis manys, kad žemė skirta vien gyvujų eksploracijai, o mirusiu sieloms būt viduj arba šalia negalima? O gal geriau pri spausti antkapiai ir plokštėmis granito, užversti gėlėmis ir žvakėmis, tarsi iš baimės, tarsi tikint, kad taip bus gautas atpirkinas už meiles arba dėmesio nebuvim...

Taip norisi kažkam užduoti klausimus: ar aukštai aš gersiu kavą kartu su angelais, ar prieš Kalėdas kepsiu imbierinius sausai-

nius ir keisiuosi dovanomis ten su artimaisiais ir draugais? Ar debesų pievelėse žydės aguonos ir šokinės žiogai, ar saulė švies į mano langus ir sniegas bus nešaltas, o lietus lis tik kai paaugti reiks...

Ne, aš nebijau pačios mirties. Yra tik baimė būti užmirštai, kol esi gyva.

Irenos Veronikos Makauskiénės grafikos darbai

Alvyra SVENTICKIENĖ

Man kūryba – tai saviraiška, dažniausiai pokalbis su vidiniu aš, savotiška meditacija, pamastymai apie gyvenimą, jo prasmę. Reikia jos kaip oro, kaip vandens gurkšnio, kaip kasdieninės duonos riekelės ant stalo, kaip vakarinės maldos, kad nepaskęščiau kasdienybės kurusej.

Užplūsta mintys kaip pavasario vėjas... tik spėk užrašyti... nespėjai, nuskriejo, nesugrąžinsi, nepakartosi. Gimsta jos iš meilės gyvenimui ir žmogui. Neapsakomas malonuskas kalbėti eilėmis... Zinau, jos netobulos, kaip ir aš, tačiau tobulejimi ir kūrybinei fantazijai ribų nėra.

Kas vakara

Tyliai atodūsiu
prisiminimai gržta
rožančiaus karoliukais...
uz išėjusius ir negrižusius,

O vis dėlto kūryba – džiaugsmas, kad gali išsakyti tai, ką jauti, išgyveni kitaip, nekasdieniškai.

uz laukiamus ir mylimus,
uz išduotus ir nusivylusius...
uz šiandieną, uz rytdieną,
uz gyvus ir mirusius,
uz tave ir uz mane
kas vakara širdies malda.

Neraudok

Neraudok...
Juk nieko nepakeisi.
Net mano balso neišgirsisi
iš galaktikos tolių...
Iš ten, kur šviečia
amžina šviesa.
Neverk...
Amžinoj tyloj
ramu ir gera,
kai nueini gražiausiai,
tik tau vienam skirtą
gyvenimo kelią.
Neašrok...
Ir tu ateisi į tyla,
iš ramybė, iš amžinybė.
Neverk manęs,
neverk...
Tik tyliai pasimelsk.

**Velinėms
artėjant**

Pravirkо rudens sode
šalnos nubučiuotos obelys.
Jų lapai, rudeniu „Requiem“ grojant,
tyliai glaudžias prie žemės.
Sodo vidury ant virvės
vėjas supa baltas drobulės.
Jos blaškosi vėjye
lyg vėlės, sugrižusios namo
ir artimų neradusios.
Snaudžia sodas,
tik vėjas virkauja,
ir ant obelų šakos
nutūpęs juodas varnas
stebisi drobulių baltumnu
ir dairosi skalbėjos.

Teresė BAZILIAUSKAITĖ-MOTŪZIENĖ

Kas mane skatina rašyti?
Meilė tam, kas gera, gražu. Nuo jaunystės mėgau poeziją, lietuviškas dainas ir muziką. Gal todėl mane aplankydavo eiliuotos mintys, kurias užrašydavau. Kas man yra kūryba? Žmogaus gyvenimas – tai darbai, jausmai, mintys, norai, svajonės, gamta ir visa, kas mus supa. Mano eilėraščiai – tai mano mintys, kai siela prabyla.

Menu, stovėjau kryžkelėj
pavargus,
Klipau išsekusi, sužvarbusi,
viena.
Tavęs ieškojau, Mama, veltui,
Guodžiaus neradus – skausmo
lietuje.
Šaukiau Tave, sustojusi prie
slenksčio,
Šaukiau Tave takeliuos prie
namų:
– Aš čia, – man pasigirdo bal-
sas.
– Aš čia, – aidėjo žydrame
skliaute.
– Aš čia, – spindejo naktį
žvaigždės.
– Aš čia, – lingavo smilga
pakeles.
– Aš čia, – šnarejo rugio varpos.
– Aš čia, – mirgejo bangos
Nemune.
– Aš čia, – byloju juoda žemė.
– Aš čia, – vėrpėjo širdyje...

Laikinumas

Spiralėje sukas gyvenimai mūsų.
Ir visa, kas gyva, ir žemėj visoj.
Iš dulkių pakile, iš dulkių sugrižtam, –
Dėsninga ir tikra nuo amžių pradžios.

Pavasariai bunda. Vėl žydi. Vėl nyksta,
Vėl stingsta ramybei, vėl grižta atgal.
Vėl žemė su saule ir vandeniu ima
Ir vėl pakartoja gimimą gamtoj.

Žmogus, kaip žolelė, kaip gyvastis žemės,
Taip pat pakartoja gyvybę savim.
Materijos formos – tai laikinumas,
Gyvybės Dvasia – amžina, amžina...

Minty dar aidi balsas, tarsi varpas,
Ir žvelgia akys ilgesiu giliu.
Kažkai norėtusi suspėti pasakyti,
Bet neša Amžinybė Šviesos link...

Rimtys sostoję atminimą gerbti,
Pajuntame, koks laikinas žmogus.
Koks trumpas kelias, greitas laikas
Ir koks gyvenimas brangus!

Žvakių šviesoje

Ateina metas, kai sustoja žingsniai,
Nutyla žodžiai ir skambi giesmė...
Tyla, kaip vaškas, sunkiai sminga
žemėn
Ir virpa siela žvakių šviesoje...

Gyvenimas**Palmyra PUGAČIAUSKAITĖ**

Rašyti skatina akimirka, kai „čia ir dabar“ iš „smegenų“ ir širdies reikia greitai paleisti tai, kas jiems kenkia – minčių įvairias sankupas – kad šiek tiek apsaugoti nuo insulto ar infarkto...

Kūryba – tai yra gyvenimas – stebi ji, gyveni arba stengies išgyvent, kuri save – dėlioji, lipdai...

Prie nuodėmių kiosko
Eilutė rikiavosi
– Kadaise meilė pirkau
Sudėjusi kryžium rankas
Kalbėjo senutė –
– Už nuodėmės gausi
Nemokamai miltų
Nereikia žegnotis, nereikia dėkoti –
– Kadaise kaimynei nuskyniau gėlių
Riedėjo ašara skruostu
Senukui žilam –
– Testamentą anūkui
Parašyti dar spesi
Nereikia klūpoti –
Prie nuodėmių kiosko
Iš stiklo
Metalo
Ir dulkių gal aukso
Dangoraižių gražų
Lyg teatrą pastatė –
– Numirėliai kėlési
Džiaugsmingai kvatojo
Juk nuodėmių kioskai
Kadaise
Gyvenimus dovanovo.

Ir nusinešė rudo žodžius
Kažkur į pasaką kadais mylėta
Nusinešė akis šalna pirmojo
I žvaigždė vakarinę tolumojo
Kada tamsu ir kelias
Snaigėmis juodom
Užklotas bus
Tu deki –
Kada skaudės sušalės kūnas
Meile negaruos
Kada skaudės susildyk
Savimi
Juk pasakoj
Ir sniegas virto medumi –
Ir šildė skruostas šalčio išrašytas
Kai nusinešė rudo medžius
I pasaką be galio –
Kai krito kirviais prie šaknų
Viršūnės liko ramios –
Išgerkim taurę ligi dugno
Kada tamsu
Kad degtų medžiai

Kad šerdžių vynas ištékėtu

Tyliai
I delnā rudenio
Nešaltą
I pasaką vaikystėje
Mylėtą
Kurią tau sekė metų
Keturi laikai
Ir likęs lašas
Kraijo
Pasvirusioje
Taurėje.

Angelija KUBILIENĖ

Mano gyvenime poezija tarsi sėlino iš paskos, versdama mąstyti, analizuoti ir kartais kandžiojo skaudamas vietas. Taip gimbė eilėraščiai, jau sulaukus brandaus amžiaus, kurie kaip tvarsčiai dangstė sielos žaizdas, liūdnas vaikystės patirtis, netekčių skausmą. Manau, kad rašantis žmogus ir poezią, ir prozą nėra koks nors sektantas ar dogmatikas, tik galbūt kitaip pajuntantis supančią aplinką, turintis drąsos surasti ir parodyti tilkriasių vertėbes. Gyvenamé modernejimo epochoje ir vykstant baisiems karams, visada atsiranda tiesos stygijus, susvetimėjimas. Rašymas leidžia išsilaisvinti iš dirbtinai sukurtų barjerų, išlaisvina protą ir sielą, padeda išsaugoti sveiką dvasią ir gyvą širdlį.

Requiem

Aš užmarštis sode ir vėl,
Ten, kur žydėjo mūsų ievos,
Aš ta, nespėjusi ištart : Sudiev!
Galbūt mane išgirdo Dievas.

Uždegisi Vėlinių žvakutę,
Pasikalbēki su manim, sesute,
Kaip tais ilgais, jaukiai vakarais,
Pasidalinkim prisiminimais gerais.

Mūsų laikas byra, dyla minutės,
Bet aš tebelaukiu tavo žinutės.

Alio! Ką šiandien gero veiki?
Kažkai sapnavau, ar visi jūs sveiki?

Liūdnai šlamės rudo po lapais,
Iš nubolavusių šalnom dienų, naktų,
Lyg šauktų tave iš anapus.
Žinau, tai sapnas, kuriame tik aš ir tu.

Ant balto debesies ilsiesi,
Stebési, kaip užsidega namų šviesa.
Mano degančią kaktą vėsia ranka
paliesi,
Sakysi, nusiramink, aš čia...

Tyliai šnabždasi rudenio vėlės,
Gelsvų lapų laisvu kritimu,
Ar Viešpats, dangaus vartus
pravėrės,
Atkeliaus ir prie mano namų.

Rimantė BUTKUVĖ

Kol gyvas, akyse rytas, diena, su-
temos. Akyse erdvės... Vis kruta,
juda smegenelių stalčiukai. Atsido-
ro, užsidaro, kol pagauni, sudėliojo
minčių chaosą. Ir vėl stoka tyla, o iš
jos ir vėl ežiukas prabunda.

Kūryba, kaip seniai matytas
pusbrolis. Džiauguosi susitikus, iš-
siskalbam, lyg darbą būtume nu-
dirbę.

**Kai ėjome su
Prezidentu per
mišką**

Esu Morta, Veliuonė, Žemyna,
kuri tapo šventaja, tiksliai, norinti ja
tapti. Eidama kaimo pakraščiu, pa-
mačiau upės krantą ir pajutau pa-
širdžiuose aštrū deginimą iki alkūnės.
Krūtyje traškėjo, galvojau sąnariai,
moksli neturėjus, lyg suvokiai, kad
sąnariai ne ten. Šyptelėjau į su-
skirdusį delną, graibiausi už samanų
ir galvojau, tai kurgi tas deginimas
mane neša? Kūnas palingavo – ir
atsirémė į minkštą ir šiltą pažastį.
Norėjau pagarbinti, prisistatyti esanti
Morta, bet nepažūstamasis suturėjo
tardamas – esu tavo Prezidentas, tele-
vizorius šešelyje mane dažnai turejai
matyti. Morta čiupo skaros brizgutį
ir susijaudino.

– Atleiskit, ponuli, nesugebėjau
televizorius su spalvom pirkti, skū-
pavau, vaikų mokslan leidau, bet
darbą tai pirkiai gerai.

– Kelkis, Morta, kur tavo namai?
– klausia Prezidentas.

– Prieisime pušyną, siaurame
smėlio kely nešdami miežius ir rugiūs
inkstuose, pagarbinsime grikių lauką,
ten ir bus!

– Pasakyk, Morta, ką kalba
žmonės raudonam raiteliui, šuoliuo-
jančiam baltai?

Pykteli, jog vadinu ponuliu, o
norėtu, kad vadinciau bite, muse, pele.
Kraipydamas sąnarių išriestas kojas,
Morta aiškina: raudonuoja – kentėk,
baltuoja – kovok. Išeina, – kentėk
kovoje.

– Ot tai vėliava, ot tai žinyčia! –
rūgteli Ulesė, – ot tai Prezidentas,
einantis su ja per mišką! Isidrąsinus
Morta prisipažsta, jog ji popieriuose
yra Ulesė, gyvena tėvų vietoje ir turi
jų kapų raktą, vaikšto ratais, kad kal-

bėtų, nes alkana, nes nori tapti šventąja.
Baisiai tas televizoriaus šešelis
mandagus ir neturi jokio kvapo, o štai
Ulesės šlapimas kvepia rugiūs. Ji
greitakalbe išberia, jog pasaulis – tai
dvasios, o žemė – tai biesai. Kokį pa-
saulių sukarė, tokį ir gyvena, tai kodėl
kaltina Dievą? Tuose šešeliuose reikia
kontrolės.

– Eeee, – užsikerta Ulesė, o Prezi-
dentas lengvas, lyg pūkas. Pūkas, kurį
gali nešiotis puodelyje. Su tuo
puodeliu Ulesė ieško valties. Pastato
ji ant suoliuko ir pamuoja rytkele.

Ulesė džiaugiasi, susitikusi Ži-
nyčią, mandagą ir turtingą, tik skū-
pią. Nepaliko nei pieno, nei medaus.

Pamačiusi kitą šešelį, Ulesė vėl
sudejavavo:

– Ojojoj negaliu pasikrutyti, širdis
per gerklę lipa!

Ruduo ant gimtinės tako

(Atkelta iš 2 p.)

seniūnijos seniūnė Neringa Pikičiulingienė padėkomis ir atminimo dovanelėmis apdovanojo seniūnaites ir aktyviausius bendruomenių narius. Vicemerė Jūratė Zailskienė įteikė pažymėjimus naujai išrinktiems seniūnaičiams Danutei Liorentienei, Aldonai Onai Baniulienei, Alvydui Šatui.

Išradinai ir kūrybiškai rudens gėrybių kompozicijas, kurios pukavosi lauko parodoje, pristatė In-

gavango, Šilavoto, Klebiškio, Piliakalnio, Jiestrakio, Šilavoto Davatkyno, bibliotekos ir seniūnijos atstovai. Nuotaiką koncertą dovanėjo grupės „Vakaras“ muzikantai.

Viena svarbiausių vertybų – artimas, draugiškas ir nuoširdus bendravimas. Susirinkusieji šiltai bendravo, degustavo įvairiausius patiekalus iš rudens gėrybių, dalinėsi gera nuotaika ir emocijomis.

Saulė Blédienė
Šilavoto laisvalaikio salės kultūrinių renginių organizatorė

Reklama

SIŪLO DARBA

Reikalinga namų tvarkytoja. Tel. 8 687 98 098.

PAŽINTYS

Vienatvė žmogu žudo. Susipažinčiau su 65–70 m. moterimi bendravimui, o gal bendram gyvenimui. Tel. 8 681 08 449.

NUOMA

Išnuomojamas Birštone vieno kambario butas privačiame renovuotame name, II a, yra du balkonai, kiemas ir vieta automobiliui. Laukiame tvarkingo gyventojo be žalingų įpročių. Tel.: 8 656 14 020, 8 602 14 917.

ĮVAIRŪS

„Gyvenimo“ redakcijoje priimami skelbimai ir į Alytaus, Marijampolės ir Vilkaviškio miestų ir rajonų laikraščius.

Alytaus Naujienos

Santaka

Suvalkietis

PASLAUGOS

Galiu suvesti apskaitą nuo pirminių dokumentų iki FA, teikti ataskaitas VMI, Sodrai (UAB, AB, Individuali veikla). Dirbu namuose. Tel. 8 675 74 413.

Pjauname žolę, medžius, krūmus, genėjame gyvatvores. Genėjame aukštąjave. Pjauname avarinius medžius prie pastatų. Tvardome apleistus sklypus, griauname pastatus. Tel. 8 670 18 048.

Pilnas pamatų įrengimas (nustumydmas, polių grėžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpylimas). Tel. 8 620 85350.

Betonavimo, mūrinimo ir griovimo darbai. Tvorų montavimas. Tel. 8 600 96 399.

DURYS – PER 3 DIENAS!

„ŽMONIŠKOMIS KAINOMIS“

Gaminu duris – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniam pastatams ir rūsiams. Tel. 8 653 93 193.

Kaminų įdėklai: gaminimas, montavimas. Kaminų valymas. Tel. 8 645 87 304.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, dujinių, vanduo-oras, kieto kuro katinų įrengimas. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 8 640 39 204.

SIENŲ ŠILTIINIMAS i oro tarpus

Tel. 8 696 42 020

VIDARA STOGAI IR FASADAI

- Plieninės stogų dangos
- Lietaus nuvedimo sistemos
- Skardos lankstinių gamyba

RUUKKI PARTNERIS

Santaikos g. 10, Alytus, tel. 8-685-45878

Gyvenimas

PERKA

Nekilnojamasis tortas

Brangiausiai Lietuvoje perkame miškus (brandžius, jaunus, malinius, iškirstus), žemes, sodybas.

Tel. 8 651 39 039.

Perkame žemės ūkio paskirties žemę, mišką. Tel. 8612 57 651

Gyvuliai, gyvūnai

Įmonė brangiai perka galvijus, atskaito iš karto. Išsivežame.

Tel.: 8 686 54 826, 8 684 40 534.

UAB „GALVIJŲ EKSPORTAS“

PERKA VERŠELIUS.

TEL. 8 612 34 503.

PERKA GALVIJUS

KARVES, TELYČIAS, BULIUS

PAGAL SKERDENAS ARBA GYVA SVORI.

SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.

Tel.: (8-614)93124

PARDUODAMA

Kietas kuras

Parduoda MALKAS, supautas kaledėmis, rastukais. Skubiai, nemokamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduodu sausas, kapotas malkas, laikomas po stogu, vežame ir mažais kiekiais. Medinius lauko tualetus, pavésines. Išrašome saskaitas. Tel. 8 648 61 061.

Nebrangiai parduodame įvairias skaldytas malkas. Tel. 8 614 97 744.

PASLAUGOS

AKCIJA iki -50%

BALKONŲ (tinka renovacijai)

TERASŲ STIKLINIMAS

PLASTIKINIAI LANGAI

GARAŽO VARTAI

Tel. 8 600 90 034

Susitvarkykite nuotekas, tausokite aplinką ir išvenkite išlaidų baudoms!

Buitinių nuotekų valymo įrenginiai (Waljs, Feliksnavis, Buiteka, Traidenis, Švaistė, Biomax, August ir kt.)

GAMINTOJŲ KAINOMIS

Įrenginių projektavimo, montavimo, aptarnavimo darbai

10 metų garantija darbams

GALIMybĖ PIRKTI
iSSIMOKETINAI!

Atvykstame nemokamai konsultacijai visoje Lietuvoje!

DIRBAME IR SAVAIGALIAIS

Tel. 8 686 80106

Įvairios prekės

SUSIKRAUSI KAPITALĄ, JEIGU

VEŠI MUMS METALĄ.

Brangiai perkame metalo laužą. Atsivežame.

UAB „Ferometa“, Vasaros g. 50F,

Marijampolė. Tel. 8 687 74 433.

Įmonė brangiai perka mišką visoje Lietuvoje, vertina nemokamai, rengia miškotvarkos projektus, atskaito iš karto, apmoka visas išlaidas.

Tel. 8 646 79 600.

UM
UTENOS MESA

**SUPERKAME
GALVIJUS**
8 620 33544

LUNIEWSCY
Lenkų mėsos kombinatas

Gera kaina
perka galvijus
Tel. 8 643 15160

Parduoda CITROEN XSARA PIKASSO 2000 m., dyzelis 2000 cm², 66 kW. Tikra rida – 189 t. km, vienatūris. Mechaninė dėžė, vyšninė, R-15. TA iki 2025–05 mén. Kaina – 700 Eur. Tvardinges, rūdžių nėra. Prienai. Tel. 8 656 03 561.

Parduoda javų kombainą „Dronningborg 1250“ (3700 Eur), mėšlo kratyvą (11 tonų, 2700 Eur), traktorių MTZ-80UK (4500 Eur). Tel. 8 630 93471.

ĮVAIRŪS

Informuojame, kad UAB Energetikos plėtra (toliau – Bendrovė) planuoja vykdyti didesnės nei 30kW įrengtosios galios vėjo elektros energijos gamybą žemes sklypuose: (i) unikalus Nr. 5273-0007-0052, adresas: Kauno r. sav., Rokų sen., Pamoterio k., (ii) unikalus Nr. 4400-0230-5542, adresas: Prienų r. sav., Pakuonio sen., Pagirmuonio k., (iii) unikalus Nr. 4400-0436-2190, adresas: Prienų r. sav., Pakuonio sen., Žuvintos k. Kiekvienuose iš vėjo elektros įrengtojų galia neviršys 7,2 MW, o stiebo aukštis neviršys 167m.

Zemės sklypų, esančių Kauno r. sav., Rokų sen., Danksytės k., Pamoterio k., Prienų r. sav., Pakuonio sen., Kudirkų k., Pagirmuonio k., Žuvintos k.: (i) unikalus Nr. 5273-0006-0048, (ii) unikalus Nr. 5273-0006-0042, (iii) unikalus Nr. 4400-0647-4000, (iv) unikalus Nr. 5273-0007-0068, (v) unikalus Nr. 4400-0086-9970, (vi) unikalus Nr. 4400-0183-8688, (vii) unikalus Nr. 4400-0230-5639, (viii) unikalus Nr. 4400-2394-7106, (ix) unikalus Nr. 6948-0001-0034, (x) unikalus Nr. 4400-0343-1661, (xi) unikalus Nr. 6948-0001-0021, (xii) unikalus Nr. 6948-0001-0046, (xiii) unikalus Nr. 6948-0001-0023, (xiv) unikalus Nr. 4400-0149-5961, (xv) unikalus Nr. 6948-0001-0094, (xvi) unikalus Nr. 6948-0001-0079, (xvii) unikalus Nr. 4400-0149-6074, (xviii) unikalus Nr. 6948-0001-0084, (xix) unikalus Nr. 4400-2130-7659, (xx) unikalus Nr. 6940-0003-0188, (xxi) unikalus Nr. 6940-0003-0361, (xxii) unikalus Nr. 6940-0003-0092 (toliau – Žemės sklypų), patenkinta į teritoriją, esančią tarp teritorijos, kurioje nebūs užtikrinta atitinkis visuomenės sveikatos saugos reikalavimams ir atstumo, kuri sudaro Bendrovės, planuojamos statyti didesnės kaip 30 kW įrengtosios galios vėjo elektros įrengimai, kurie bus įrengti įrengimų pastatuose (patalpose), padaugintas iš 4 (keturių) (toliau Galimų ribojimų teritorija).

Dėl aukščiau nurodytų Bendrovės planuojamos vykdyti veiklos, Žemės sklypuose ir pastatuose, patenkantiuose į Galimų ribojimų teritoriją, bus taikomi aprabojimai dėl naujų sodo namų, gyvenamosios, viešbučių, kultūros paskirties pastatų, bendrojo ugdymo, profesinių, aukštų mokyklų, vaikų darželių, lopšelių, mokslo paskirties pastatų, skirtų švietimui reikmėms, kitų mokslo paskirties pastatų, skirtų neformaliamajam švietimui, poilsio, gydymo, sporto ir religinių paskirties pastatų, specialiosios paskirties pastatų, susijusius su apgyvendinimu (kareivinių pastatų, laisvės atėmimo vietų įstaigų) pastatų statyba, taip pat aukščiau nurodytų paskirties pastatų, skirtų įrengimams kitos paskirties statiniuose ir (ar) rekonstruojant arba remontuojant statinius, keičiant statinių ir (ar) pastatų paskirtį į aukščiau nurodytą paskirtį, teritorijų planavimas rekreacijai ir aukščiau nurodytų paskirties objektų statybai, išskyrus atvejus, kai šie objektai naudojami tik ūkininko ar įmonės, vykdantios veiklą kitos nei aukščiau nurodytos paskirties pastatuose (patalpose), ūkinės veiklos ir (ar) darbuotojų saugos ir sveikatos reikmėms.

Informuojame, kad šiame pranešime nurodytos paskirties pastatų (jeigu tokius yra) Žemės sklypuose savininkai, taip pat asmenys, kurie pradėjo vykdyti procedūras, susijusias su naujų šiame pranešime nurodytos paskirties pastatų statyba, patalpų įrengimui ar teritorijų rekreacijai planavimui. Žemės sklypuose, turi teisę pateikti Bendrovės priestaravimą dėl planuojamų vėjo elektros statybos raštu per 20 darbo dienų nuo šios informacijos paskelbimo, kreipdamiesi į ūkininkus nurodytai kontaktais.

Norėdami susipažinti su papildoma Bendrovės planuojamos veiklos informacija, ar pateikti rašytini priestaravimą dėl Bendrovės planuojamos vėjo elektros statybos, malonai prašome kreiptis adresu korespondencijai P. Višinskio g. 102-2, Kaunas, telefonu: +370 652 59977 ar el. pašto adresu: energetikospletra@gmail.com.

Kurčiųjų diena paminėta kūrybiškai...

(Atkelta iš 4 p.)

rūpinasi Greta Gustienė ir Jūratė Pugačiauskienė. Organizacijai priklauso beveik 30 narių, dauguma jų – vyresnio amžiaus. 15-kai asmenų teikiamas socialinės kasdienių igūdžių, savarankiškumo ugdymo, palaičymo ir atkūrimo, užimtumo didinimo, palydėjimo, transporto organizavimo ir kitos paslaugos.

Tik susikūrusi organizacija savo kabineto neturėjo, teko glaučius Prienų rajono savivaldybės administracijos patalpose, vėliau ji pakeitė dvi buveines, o šiuo metu veikla vykdoma adresu: Basanavičiaus g. 16. Kurtiesiems ir neprigirdintiems asmenims organizuojama jų poreikius atitinkanti pagalba, teikiama informacija gestų kalba, jų laisvalaikį praturtina kelionės, kitos saviraiškos galimybės. J.Pugačiaus-

kienė priminė, kad prieniečiai tarprajoninėse sporto žaidynėse Jonavoje buvo iškovoję pirmąją vietą, tai jiems suteikė teisę 2015 m. žaidynes organizuoti Prienuose.

Meras Alvydas Vaicekauskas kalbėjo, kad jam draugijos veikla daro didelį išpūdį, jis pasididžiavo žmonėmis, kurių pastangų dėka kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų gyvenimas tampa įvairesnis ir įdomesnis. Socialinės paramos skyriaus vedėja Sandra Mekionienė padėkojo organizacijai vadovams už tai, kad gina savo bendruomenės narių interesus.

Pakili šventės nuotaika taipogi patvirtino, kaip nuoširdžiai kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų bendruomenės nariai rūpinasi vieni kitaip ir puoselėja savosios kultūros unikalumą ir išskirtinumą.

Dalė Lazauskienė
Autorės nuotraukos

„Popietės arbatėlė“ sukvietė senjorus prie bendrystės stalo

Spalis – senjorų mėnuo. Ta proga spalio 22 d. Lietuvos Raudonojo Kryžiaus (LRK) draugijos Alytaus skyrius ir Prienų r. savivaldybė pirmą kartą organizavo renginį senjorams „Popietės arbatėlė“.

Nors savaitgalis buvo lietingas, į renginį susirinko senjorai iš įvairių rajono kampelių. Džiugu buvo matyti Prienų globos namų gyventojus, LASS Prienų filialo, Prienų neigaliųjų draugijos narius iš Prienų ir kitų seniūnijų, miesto gyventojus, taip pat prisiųjungusius Jiezno paramos šeimai centro vaikus, kurie, padedami centro ir VŠĮ Gilės sodas vadovų, piešė piešinėlius.

Renginio pradžioje sveikinimo žodžius tarė Prienų r. savivaldybės vicemerė **Jūratė Zailskienė**, LRK Alytaus skyriaus vadovė **Aldona Turauskytė**. Prienų Kristaus Apsireiškimo parapijos klebonas **Vaidotas Labašauskas**. Senjorų popietėje taip pat dalyvavo Savivaldybės administracijos Kultūros ir turizmo skyriaus vedėjas **Rimantas Siugždinis**, Švietimo ir sporto skyriaus vedėjas **Rimvydas Zailskas**.

Vicemerė pasidžiaugė pirmaja Raudonojo Kryžiaus ir Savivaldybės iniciatyva, kuri sukvietė didelį būrių senjorų, palinkėdama, kad toks renginys su senjoru pabendravimu ir įvairiomis veiklos vyktu ir ateityje. Anot vicemerės, su Raudonojo Kryžiaus vadovais jau dalinamasi ateities idėjomis, o šios galbūt išsvystys į kitas idėjas, kurias būtų galima realizuoti, įtraukiant ir verslo atstovus.

LRK Alytaus skyriaus vadovė taip pat sveikino iniciatyvą pakvesti senjorus pabendrauti prie arbato puodelio. Ji trumpai pristatė Raudonojo Kryžiaus organizacijos misiją ir veiklas, naujaji trumpaij humanitarinės pagalbos numerį 111. Šiuo numeriu galima

skambinti nutikus nelaimei, dėl kurios prireikia konsultacijos, psychologinės pagalbos, humanitarinės pagalbos daiktais ar drabužiais. Vadovė pakvietė norinčiuosius į Raudonojo Kryžiaus veiklas ir kartu padėti pagalbos reikalingiemis žmonėms.

Klebonas V. Labašauskas taip pat skyrė keletą šiltų žodžių senjorams, palinkėdamas ir toliau švesti, dėl lėtis sukaupta patirtimi ir išmintimi.

Renginio metu skambėjo jaunosios atlikėjos **Adrijanas Paltanavičiūtės** (mokytojė **R. Liutynskienė**) dainos, o prie folkloro kolektyvo „Gija“ (vad. **D. Zagurskienė**) atliekamų folklorinių kūrinių, kuriuos daugelis moka, prisijungė ir senjorai.

Vėliau prie arbato puodelio visi dalinosi išpūdžiais ir šnekučiavosi, dainavo, bendravo su Raudonojo Kryžiaus vadovais ir savanoriais, dalyvavo loterijoje, kurioje buvo galima laimėti puikių prizų. I namus niekas nešejo tuščiomis: LRK apdovanojo senjorus vitaminais ir kitais gardumynais.

Prienų r. savivaldybės informacija

Ir reikalingi, ir savi...

(Atkelta iš 1 p.)

taipogi priimami užsakymai renginių kavos pertraukėlėms, vieno kąsnio užkandžiams, maisto paruošimui pobūviams su atvežimu į namus ar kitą pasirinktą vietą bei su pilnu stalu serviravimui.

Kavinėje apsilankiusiems svečiams šeimininkai pasiūlė degustacinius pietus: paskanauti salotų su tunu, krevečių sriubos, firmilio sprandinės kepsnio su spanguolių padažu, sūrio pyragėlių su kava, gavujį šaltalankią gérinė. Skanu, natūralu ir lietuvio gomuriui priimtina. Auksė pasakojo, kad per aštuonius darbo visuomeninio maičiutinimo sferoje metus Prienuose buvo patikrintas ne vienas maisto receptas ir meniu liko labiausiai lankytojų pamėgti patiekalai, žinoma, bus ieškoma ir naujų skonių. Tam, kad verslas klostytusi sklandžiai, kavinės šeimininkai žada ne-

gailėti pastangų. Nors metai – tikrai ne iš lengviausiu, anot verslininkų, kainos kavinėje tikrai „nesikančios“, tad iš galės užsukti ir žmonės, piniginėje teturintys vos penketą eurų. Svarbiausias šeimininkų rūpestis – suburti gerą ir motyvuotą komandą.

Auksė ir Andrius yra kauniečiai, todėl žavę jų šeimos pasirinkimas nuosavą verslą kurti būtent Prienuose. Pasak A.Jankauskienės, apsisprendimas atėjo natūraliai, šeimai įsigijus sodybą Prienų rajone, Purvininkų kaime. Aplinka patiko, norėjosi ir dirbtį ten, kur gyvena, būti naudingiems, realizuoti „Maximos“ ir „Cancan“ picerijos tinkle sukauptą patirtį, tapti vietas bendruomenės nariais. UAB „Redokas“ direktorė atvira: šis kraštas įtraukė, tad, suradę savają verslo nišą, šiandien jaučiasi ir reikalingi, ir savi.

Dalė Lazauskienė
Autorės nuotraukos

SOL Baltics yra didžiausias regiono partneris nekilnojamuoju turto priežiūros ir valymo paslaugų srityje. Baltijos šalyse turime 2200 darbuotojų.
SIŪLOME DARĀ VALYMO SRITYJE. LANKSTUS DARBO GRAFIKAS, KURO KOMPENSACIJA, GALIMYBĖ RINKTIS RYTINIJ AR VAKARINIJ DARBO LAIKĄ. MÉNESINIS ATLYGINIMAS NUO 700 EUR IKI 1100 EUR BRUTO. KURO KOMPENSACIJA 45 EUR.

BE ŠVAROS NÉ DIENOS?

SKAMBINKITE +370 682 91737

VISUS DARBO PASIŪLYMUS RASITE - WWW.SOLBALTICAS.LT

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė Internete skaičiuojite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisGyvenimas
Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMONOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodiene, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327. Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorų nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

SPAUDOS,
RADIOJO IR
TELEVISIJOS
RĒMIMO
FONDAS
remia rubrikas
„Koks tu ir aš –
tokia Lietuva“
ir „Tai, kas
išaugina...“

Laikraštis išeina trečadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 4 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečadieniais –
1350 egz., šeštadieniais – 1750 egz.
Rinko, maketavto UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus
spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

A ALYTAUS
SPAUSTUVĖ